

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

Prenumerata miesięcznie 1.35 zł. —
Kwartalnie 4.00 zł. — Półrocznie 8.00
—: Rocznie 16.— złotych. —:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6. Tel. 1018
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ:
I. strona wiersz ^{m/m} 75 groszy.
Kronika " " 50 "
Nadesłane " " 40 "
Zwykle " " 30 "

CHEMICZNA PRALNIA I FARBARNIA
Fr. Bebenka w Krakowie
Centrala: Grzegórzecka 32
Na żądanie uskutecznia się w 6-ciu godzinach
FILJE: UL. DUNAJEWSKIEGO 9. UL. ŚW. JANA 26. UL. STARO-
WIŚLNA 26. UL. ŚW. SEBASTJANA 5. PODGÓRZE—RYNEK 13.

RESTAURACJA HOTELU FRANCUSKIEGO
W KRAKOWIE
WYDAJE OBIADY Z 4 DAŃ W CENIE 4.50 ZŁ.
CODZIENNIE WIECZOREM KONCERT

Przerażający bilans bezmyślności i głupoty.

PODCZAS GDY TALMUDYSTA W POLSCE OBSADZIŁ KARCZMY I SZYNKI ROZPIAJĄC LUD-
NOŚĆ, POLAK ROK ROCZNIE TOPI BEZMYŚLNIE W WÓDCE MILJONY ZŁOTYCH! — POTWORNA
STATYSTYKA JEDNEGO TYLKO DNIA W POLSCE! — W WARSZAWIE PIJE TYLKO 3 PROC. ŻY-
DÓW A 90 PROC. KATOLIKÓW.

Minęły święta.. Wraz z pogaśnię-
ciem świeczek na choinkach skoń-
czył się okres świąteczny — nastą-
pił powrót do szarej, codziennej ko-
niecności: pracy, obowiązków i..
narzekań.

Znów będziemy narzekać, jak zwy-
kle, na biedę, nędzę, ciężką sytuację
gospodarczą i znów jak zwykle, to-
pić będziemy nasze smutki i żale we
wódce!

Oto jest obraz przeciętnego oby-
watela odrodzonej Rzeczypospolitej.
Zaprawdę pióro samo ciśnie się
do rąk i chciałoby piętnować jak
najostrzej naszą własną lekkomyśl-
ność, naszą poprostu — bezmyśl-
ność!..

Rok po roku w okresie świątecz-
nym topimy bezmyślnie, z jakąś prze-
dziwną tępotą umysłową miliony
(tak jest!) dosłownie

MILJONY ZŁOTYCH WE WÓDCE!

Topimy miliony złotych zaoszczęd-
zonych, a może nie tyle zaoszczęd-
zonych, ile odjętych od ust najpo-
trzebniejszym — w wódcę, tej naj-
powszechniejszej, najbardziej „demo-
kratycznej” truciznie naszych „cza-
sów — ze szkodą własnych potrzeb
kulturalnych, własnej umysłowości,
ze szkodą przyszłego potomstwa itd.
itd. — a ku uciesze naszych wro-
gów, którzy nam tą truciznę w każ-
dej formie podsuwają, sami nie uży-
wając jej nieomal wcale!..

Ale niechaj cyfry przemówią:
Oto według zestawienia Państw.
Monopolu Spirytusowego, w dniu
27 ub. m. zakupiono w Polsce wyro-
bów al-oholowych tylko w Państw.
Monopolu Spirytusowym za sumę 7
milionów złotych, co stanowi najwyż-
szą sumę woływów dziennych od
czasu istnienia tej instytucji.

Czy rozumiecie? — W jednym,
jedynym dniu, już po świętach Bo-
żego Narodzenia, dnia 27 grudnia 1929
utopiliśmy we wódcę czystej tylko..

7 MILJONÓW!

A ile w tym samym dniu zakupiono
wódki w sklepach, fabrykach?!

I wiecie, czyje pieniądze poszły
na to?! — Nasze, polskie, pieniądze
Polaków! Nie żydów, którzy są za-
mądrzy na to, by pieniądze topić we
wódce!

Nie wierzyte? — Znów służymy
więc cyframi. Oto Państw. Monopol
Spirytusowy przeprowadził w ciągu
ub. roku bardzo ciekawą statystykę
zakupna wyrobów alkoholowych na
terenie Warszawy.

Ze statystyki tej okazuje się, że
90 proc. kupujących wyroby alkoholo-
we w Warszawie to... katolicy, 7
proc. prawosławni i ewangelicy, a
TYLKO 3 PROC. — ŻYDZI!

A pomyślimy, że w stolicy naszej
jest przeszło 300.000 żydów, czyli
33 proc. mieszkańców Warszawy, a
zaledwie 3 proc. żydów korzysta z
alkoholu!

Czyż nie wymowne cyfry? —
Czyż nie potworne w swej jaskrawej
statystyce?!

Na truciznę degenerującą przyszłe
pokolenia, osłabiającą pracę umy-
słową i fizyczną człowieka — ma-
my zawsze pieniądze! O, tak! — Z
ostatniego się zwlecemy, zadłużymy
pożyczymy, byle mózż na święta u-
czynić zadość bezmyślnej, głupiej,
zaiste, chyba możliwej tylko u nas
w Polsce „tradycji”, jakoby święta
nasze nie mogły obejść się bez wód-
ki!..

Talmudyści w Polsce mają rozum
— my topimy go w wódcę!

Talmudyści w Polsce
OBSADZILI WSZYSTKIE KARCZ-
MY, SZYNKI,

wszystkie owe nowoczesne jaskinie
zatruwania duszy i ciała ludu pol-
skiego i... szynkują! Niemasz piętę-
dzw? — nic nie szkodzi, Chaim czy
Abram skredytuje ci! Masz butelkę
i pij!

I piją! Piją wszyscy! Pije chłop
polski, robotnik polski, rzemieślnik
polski, inteligent polski, urzędnik
polski, arystokrata polski — nie pi-
je tylko jeden, jedyny — talmudy-
sta w Polsce!

Gdy my w oparach alkoholowych
pograżeni, bełkoczemy: „Wiwat!
Niech żyje! Jeszcze nie zginęła!” —
talmudysta z ołówkiem w reku liczy
i oblicza swój dochód i śmieje się w
duszy z głupiego goja, który rozum
cały w wódcę traci!..

I dlatego kiedy w takiej Francji
zużywają się na cele przemysłowe 52
proc. produkcji alkoholowej, w Cze-

chosłowacji 53 proc., a w Niemczech
nawet 63 proc! — to u nas w Polsce
idzie na cele przemysłowe zaledwie
14 i pół procent, a 85 i pół procent
wlewamy do naszych żołądków i ki-
szek, niszcząc i rujnując zdrowie!

A ileż pożytecznego moglibyśmy
za te zmarnowane pieniądze zrobić!

ILEŻ PLACÓWEK RODZIMEGO
PRZEMYSŁU I HANDLU OCALIĆ,
ile placówek oświatowych założyć,
ile placówek kulturalnych czy do-
broczynnych podeprzeć!

Na to nie mamy pieniędzy, ale na
wódkę, na dobrowolne popełnianie

samobójstwa przez wypijanie tych
nadmiernych ilości alkoholu, które
orzeczyliło się do stworzenia owe-
go jakżeż trafnego i zawstydzające-
go nas, przysłowia popularnego we
Francji „pije, jak Polak”! — na to
zawsze musi się pieniądz znaleźć!

My ostrzegamy, bijemy na alarm
i wołamy! Kto jeszcze całkiem nie
zatracił zdrowego rozsądku, nie uto-
pił go bezmyślnie w wódcę — ten
hasło nasze podejmie!

Wróg bowiem czuwa:
TALMUDYSTA CZYHAJĄCY NA
NASZĄ BEZMYŚLNOŚĆ I GŁUPO-
TĘ;

talmudysta, któremu łatwiej będzie
uwikłać w swe pajęczce sieci Polaka
zatrutego alkoholem, bez siły woli
i rozumu — aniżeli trzeźwego, zda-
jącego sobie sprawę z każdego czy-
nu, widzącego jasno niebezpieczeń-
stwo, jakie mu grozi! —

Czego kraj oczekuje od nowego rządu?

ZASŁUGI GEN. SKŁADKOWSKIEGO. — O WSPÓŁPRACĘ!

Prof. Dr. Kazimierz Bartel po raz
piąty tworzy gabinet mający na celu
upraworządzenie stosunków w na-
szym społeczeństwie. O ile się cie-
szymy z tego, że doświadczony po-
lityk tej miary stanął na czele rzą-
du jako „Bartel V”, o tyle z ubole-
waniem stwierdzamy w jego gabine-
cie brak Składkowskiego i Mora-
czewskiego. Ten rząd, jak opowia-
daia urbi et orbi, ma być ostatnią
próbą osiągnięcia

WSPÓŁPRACY RZĄDU ZE SEJ-
MEM

i każdy życzy, aby ta próba wypo-
dla najpomysłniej.

I jak ze słów wypowiedzianych
przez p. Dra Bartla w „Klubie spra-
wczdawców parlamentarnych” wido-
cznem, ocenia nowy premier swoje
zadanie bez spoglądania przez różo-
we szkiełka w przyszłość:

„Sytuacja jest bardzo trudna —
powiada premier — cięższa może
niż kiedykolwiek. Mógłbym powie-
dzieć, że kaprys losu, a nie co inne-
go, kazał mi rzucić najbardziej umi-
łowaną robotę, jaką jest dla mnie
praca naukowa. Zrobiłem to, ponie-
waż jestem człowiekiem karnym, a
uważam, że karność w społeczeń-
stwie polskim nie dość wyraźnie się
zaznacza”.

Na zakończenie swoich słów skie-
rował p. premier apel do sprawo-
zdawców, aby go traktowali surowo,
lecz sprawiedliwie. „Insynuowanie
komuś rzeczy, których ten ktoś nie
miał na myśli, są dla każdego naj-
większą przykrością”.

I my ze swej strony wiemy, że za-
danie rządu jest bardzo trudne, lecz
trudności dla ludzi czynu są zawsze
podniętą do wytrwania, a miejmy na
dzieje, że i w tym wypadku tak bę-
dzie. Jeżeli ministrowie zastanowią
się bliżej nad swoim zadaniem to
będą je mogli tylko wówczas wyko-
nać, jeżeli wejdą w styczność z szer-
szemi kołami społeczeństwa. Rząd
podoła swemu zadaniu łatwiej, jeżeli
utrzyma łączność ze społeczeństwem
jak i z uczciwzszemi jednostkami z po-
miedzy posłów sejmowych. Powinien
więc dążyć do uzdrowienia życia pa-
lamentarnego i do dalszego rozwoju
upraworządzenia stosunków przez
wytrwałe tępienie wszelkiego rodza-
ju nadużyć bez względu na to, przez
kogooby one popełnione zostały.

Każda władza, czy cywilna, czy
wojskowa osiągnie wówczas należy-
ty skutek, jeżeli zachowa cel na oku,
wyda odpowiednie zarządzenia i
przeprowadzi ścisłą kontrolę, czy te
zarządzenia zostały wykonane. Wy-

dawanie zarządzeń bez kontroli wykonania nic nie jest warte.

Jako wzór owocnej działalności może być wzięty b. min. spraw wewnętrznych gen. Składkowski.

Twierdzi wielu, że nie na wszystkie jego zarządzenia można się pisać. — Dobrze! — Ale zawsze zostawił po sobie ładną spuściznę, gdyż

PRZYWRÓCIŁ AUTORYTET WŁADZ.

Pouczył wszystkich podwładnych, nie wyłączając starostów i wojewodów, że oni są dla obywateli, a nie obywatele dla nich. Za czasów jego urzędowania żaden żydowski poseł nie odważył się legitymacją poselską bić policjanta po nosie, jak to miało miejsce w r. 1925 w Łodzi. Gen. Składkowski był sam wzorem karnego obywatela: gdy mu się zdarzył wypadek, że koło Zamościa kierując autem najechał na dziecko biednego wieśniaka, to przeprosił ojca tego dziecka, wręczył mu 500 zł. na kurację, zawiózł dziecko do szpitala i udał się następnie do sądu, gdzie przedłożył doniesienie sam na siebie.

Kto jest czystego serca i czystych rak i posłusznym wobec praw, ten może żądać posłuszeństwa wobec praw od innych i dlatego widzimy, że zwalczał bolszewizm bez pardonu, nie znając kompromisu między łotwostwem a uczciwością. Z rzadką pilnością kontrolował sam osobiście, czy zarządzenia jego znajdują posłuch i respekt.

I oto jest cały sekret jego sukcesu.

Zeszłego roku zaproszony na bal na rzecz ubogich, nie poszedł, ale ofiarował na cel balu 1000 zł., a dala się to wówczas, kiedy prowokator Dr. Liebermann gotował się do inkasowania 17 tysięcy dolarów za obronę szpiega Ullitza, wyznaczonych z funduszu dyspozycyjnego rządu obcego. I dlatego Składkowski odmówił odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez prowokatora Liebermanna, występującego jako oskarżyciel przeciw min. Czechowiczowi.

Cenimy tak w premierze Dr. Bartłowi jak i Składkowskiemu wyznawców karności. Spodziewamy się, że Składkowski wkrótce znowu zobaczymy na stanowisku ministra spraw wewnętrznych.

Premjerowi Dr. Bartłowi jako wyznawcy zasad karności pozwolimy sobie zwrócić uwagę, aby nie zawieść swą opinią publiczną mówiąc, Kto chce dogodzić wszystkim, nikomu nie dogodzi.

Stary Blücher wskazał jako trzech wrogów karności: złodziei, pijaków i rezonerów. Te trzy plagi grasują tam, gdzie chrześcijaństwo jest zbyt bierny a tałmudyzm zbyt czynny.

Prasa będąca na usługach tałmudystów i ich adherentów może być uważana za prototyp rezonerstwa. Najlepiej jest nie zważać na nią.

Nowy premier zdaje sobie sprawę z trudności położenia, ale przekonał się o tem, że w społeczeństwie znajduje się siła do pokonania ich; tylko należy tę siłę ocenić i nią odpowiednio pokierować; do tego trzeba spokojnej pracy i do wykonania jej życzymy nowemu rządowi serdecznie: „Szczęść Boże!”

Jan Kozicki.

NOWOŚCI DLA PAŃ
POŃCZOCHY
REKAWICZKI
REFORMY
PRZYBORY do SZYCIA i HAFTU
POLECA
L. JASIŃSKI
RYNEK LINJA A—B.

Znaleźć wspólny język dla Rządu i Sejmu

WALCZYĆ PRZEDEWSZYSTKIEM Z PARTYJNICTWEM WYWROTOWEM, A ZWIĘKSZYĆ CENZUS GODNOŚCI I ROZUMU!

W dobie dzisiejszej bardzo dużo ludzi zajmuje się krytyką i polityką, z zawodu i z amatorstwa... Jedni „rugają” i krytykują np. — Sejm, drudzy — narzekają na Rząd... Między jednymi i drugimi są „trefnisie” zabijający sobie, nawzajem, już nie „drzazgi”, ale „kliny”...

Jedni ubzdurali sobie, naoslep, walkę z parlamentem... Drudzy znów (chronicznie) wypowiadają walkę „władzy” — tak, jakby byli zwolennikami anarchji (choć nie brak i takich).

A tymczasem (osądźmy obiektywnie). Czy naród dojrzał politycznie — może się rządzić i istnieć bez którego z tych czynników?

Odpowiadając na powyższe pytanie, stwierdzimy, że czynnikami decydującymi dziś w państwie muszą być — Sejm i Rząd...

Trzeba jednak, aby te czynniki się doskonaliły, a nie nawzajem się wykluczały (usuwały). Naród nie może być pozbawiony wpływu na swoje losy (sprawy) i nie może być targany przez anarchję...

Potrzebny mu silny i sprawiedliwy rząd... I o ile ma prowadzić walkę z partyjniactwem — to przede wszystkim

Z PARTYJNICTWEM WYWROTOWEM.

(Osobiście nie jestem zwolennikiem „walki z takimi (wywrotowymi) partjami, a zwolennikiem likwidacji takich partji.)

Ta nieuleczalna zgnilizna powinna być copredziej usunięta poza nawias życia państwowego, dopóki jest jeszcze w społeczeństwie siła zdrowia politycznego i moralnego — w większości nie zatruta...

Komuniści krzyczą u nas (piszą po ścianach): „Precz z rządem”... i

„Precz z sejmem”... (Doslownie z „muru”: — „Precz z „obradem (!!) Sejmem — niech żyj Z. M. K.” — nasi komuniści, jak widać wyznają jeszcze zasadę — datoj gramotnyje”, gdy ich towarzysze w sowietach już si eprzkonali, że to do niczego nie prowadzi... no i są to tak zwani — „nasi” ze śledziowo-cebulowym zapachem... tylko dziw, że nie posługują się w pisanju po ścianach — żargonem... zrozumiałym dla „swoich”.)

Pasożyt, który pragnie naszej krwi — powinien być położony na łopatkę... na grzebieniu... i zgnieciony... Bośmy to nie żadne dziady — a obywatele Najjaśniejszej Rzeczypospolitej!...

Dlatego też sytuacja obecna wymaga, aby czynniki decydujące w państwie (Sejm i Rząd) znalazły nie tylko „wspólny język” (określenie „żołądkowe”), ale

WSPÓLNE POLE DO PRACY...

na którym znajdują się dwie największe i najbardziej zachwaszczone działki: ordynacji wyborczej i naprawy konstytucji...

Ordynacja wyborcza (reforma) winna nam dawać konsolidację żywiołu państwowego — przez zwiększenie okręgów wyborczych, a zmniejszenie (ograniczenie) ilości posłów i senatorów — natomiast

ZWIĘKSZENIE CENZUSU GODNOŚCI I ROZUMU...

Taka ordynacja wyborcza byłaby do piero drzwiami na salę poważnych obrad konstytucyjnych. Nie byłoby tylu wrogów państwa w sejmie i u ich mamy dziś, którzy robią sobie potworne igraszki, kosztem naszego bytu niepodległego i przelanej krwi w obronie naszych granic.

Iksam.

POD OSTRYM KĄTEM.

U nas i u nich.

Zwykle u nas tak bywa. Zakładamy jakieś przedsiębiorstwo. Musi być naturalnie dyrektor generalny i dyrektor handlowy. Byłe gryziół-rek jest prokurentem, woźny w libery drzemie w przedpokoju, wyfiokowana stenotypistka próżnuje przy Unterwoodzie i czyta najnowszą powieść Wallaca. Tak być musi. Plajtna za trzy miesiące. Niepotrzebny komfort zrukuje firmę, ale to furda, grunt „rozmach amerykański”.

Tak jest w biurze, — a w domu. Pan właściciel śpi do południa. Nie może wstać z betów i pilnować interesu, bo szampaował do rana w grocie „przyjaciół”. Pani „dyrektorka” cały dzień spędza w kawiarni, a pół nocy w dancingu. Synalek bęczał zgrzywa się w karty. „Chodzi” na uniwersytet i od lat sześciu „siada” zamiast do pierwszego egzaminu zawsze do zielonego stolika. Córeczka zdobywa nagrody na konkursach piękności. Jest w rodzinie rozmach i pęd. Hochsztaplerują na prawo i lewo, — na osłep!

A potem...

Plajta! Dyrektor „generalny” zostaje kancelistą u jakiegoś żyda. „Dyrektorka” cierpi ciągle na migrenę, córeczka łowi męża, synalek urządza polowanie na posag, żoną może być wszystko jedno która. Żyje się z dnia na dzień...

A u nich. Duszny i mroczny sklepik. Cała rodzina od rana do wieczora drepcze koło wspólnego interesu. W szabas skromna wieczerza. Czasami czysta herbata w kawiarni. Pazurami zdobywa się każdy grosz. Nieliczne straty muszą być okupione jeszcze większym wysiłkiem. Mijają lata. Sklepik przeobraża się w sklep. Czas płynie. Im większa fortuna, tem większy krąg interesów. Są milojny, liczy się z każdym groszem. Poco iechać taksówką? Są przecież tramwaje. Poco iechać tramwajem? Są przecież chwała Bogu nogi. Więc po miliony ida niechota. Milion nie zajac, nie ucieknie. Trzeba tylko umieć chodzić.

Tak jest u nich...

A u nas? Niestety z małymi wyjątkami jest inaczej.

Drzazga.

Konspirujący tałmudyzm.

O MESJASZU ŻYDOWSKIM

Miedzy studującymi ideologię tałmudyzmu wynikł raz spór, czy tałmudyzm należy zaliczyć do wierzeń monoteistycznych czy politeistycznych; i na to zauważył jeden, że tu nie może być mowa ani o monoteizmie, ani o politeizmie, ale co najwyżej o monodemonizmie i polidemonizmie.

Drugi uczestnik dyskusji zauważył, że tałmudyzm jest całkiem zwykłym bałwochwalstwem; o ile pierwotne ludy żyjące w Afryce czczą bałwany z drzewa, a tałmudysty czczą bałwany żywe, gdyż trudno inaczej nazwać autorów tałmudu przedstawiających Boga w sposób, jak to w poprzednich numerach podaliśmy, i żądających dla siebie i dla rabinów adherentów tej doktryny boskiej czci. Miedzy bałwanami z drzewa a bałwanami żyjącymi jest ta różnica, że bałwany z drzewa są mniej szkodliwe.

Jako dalsza ilustrację, jak ludzie uniesieni pychą potrafią wypaczyć szczytną ideę mesjanizmu, przytoczę poniżej kilka cytatów z tałmudu, jak sobie rabini-tałmudysty przedstawiają mesjasza i czego się spodziewają od niego:

Traktat Ketnib (f. 111:2). Szabbat f. 22:2. Gdy meszasz (tałmudyczny) nadejdzie, wtenczas ziemia będzie rodzić gotowe placki i wełniane szaty a także i pszenicę, której ziarno będzie grubsze, jak dwie nerki największego wołu.

Tr. Szabbat f. 120:1. Tr. Sanhedrin

f. 88:2, f. 99:1. Meszasz przywróci żydom władzę królewską i wszystkie narody będą im poddane.

Talkat Szimoni do Iz. f. 56:4, n. 359. Wtenczas każdy żyd będzie miał 2800 niewolników.

Tr. pesachim f. 118. Od wszystkich narodów przyjmie meszasz podarki, tylko od chrześcijan nie.

Oth Akiba i Szin. Starym nieprzyjaciołom żydów wyrosną wtenczas zęby na 42 łokcie.

Tr. Pesachim f. 119. — Tr. Sanhedrin f. 110. Żydz staną się wówczas niezmiernie bogatymi, albowiem wszystkie skarby świata dostaną się w ich ręce. Będą mieli taki skarbiec, iż 300 osłic będzie trzeba, aby uniosły klucze od bram i zamków jego.

Jeroi ham f. 125:2. Chrześcijanie dlatego zostaną wytopieni, bo pochodzą od diabła.

Oto jak wygląda mesjanizm u tałmudystów. A teraz weźmy pod uwagę. Równość między narodami i ludźmi jak ją pojmują wszystkie narody, mówiąc po wolnomularsku od bieguna do bieguna i od wschodu na zachód, a równość wyznawana przez tałmud, że każdy żyd będzie takim panem, że będzie posiadał aż 2800 niewolników.

Ten pomiędzy żydami, który podejmie walkę z bałwanstwem tałmudycznym, ten będzie zasługiwał na miano bohatera więcej, aniżeli Berki Joselewicze, Jankiele itp.

Czekajmy kiedy taki przyjdzie i czy wogóle przyjdzie.

WAŻNE DLA PAŃ I PANÓW!

SALON FRYZJERSKI
MĘSKI I DAMSKI

STANISŁAWA

KASZTELEWICZA

KRAKÓW, RYNEK GŁÓWNY L. 9.

(PASAŻ BIELAKA)

DLA PAŃ OSOBNY GABINET.

—:—: MANICURE. —:—:

WYKONANIE PRACY
PIERWSZORZĘDNE

KANT O ŻYDACH

„Żydz, którzy mieszkają między nami, odznaczyli się swym lichwiarskim duchem i opinią oszustów, Dobrze usprawiedliwioną. Ścisłe mówiąc trudno sobie wyobrazić cały taki naród, którego każdy członek jest złodziejem. Nie mniej dziwne jest widzieć i taki naród, który się składa tylko z przekupniów, gardzących do brą sławą jako obywateli państwa, które je przytuliło i przekładających nad to zysk z oszukiwania obywateli tego państwa”. (Austropologia).

JURKIEWICZ WINCENTY KRAKÓW, ZIELONA 5.

PRZYJMUJE WSZELKIE ROBOTY W ZAKRESIE TŁOCZENIA (DRIKIERSTWA) WCHODZĄCE Z WŁASNEGO JAK TEŻ DOSTARCZONEGO MATERJAŁU PO CENACH PRZYSTĘPNYCH

Polska najbardziej zażydżonym państwem na świecie!

PRZERAŻAJĄCA STATYSTYKA.

Według najnowszych danych statystycznych ogólna ilość żydów na kuli ziemskiej wynosi 14.200.000 osób. — Z tego na Europę przypada 9.650.000, na Amerykę 3.300.000, Azję 750.000, Afrykę 500.000, Australję 25.000.

Państwem, posiadającym najwięcej żydów — zarówno procentowo, jak ilościowo — jest Polska. Mieszka w niej 3 miliony żydów, co stanowi 10,1 proc. ogółu ludności kraju; w samej Warszawie jest przeszło 300 tysięcy żydów, czyli 33 proc. mieszkańców stolicy.

Drugim państwem na świecie pod względem ilości żydów są Stany Zjednoczone. Mieszka w nich około 3-ch milionów żydów, co stanowi 2,6 proc. ludności państwa. W stolicy Stanów, New Yorku, jest 1.650.000 żydów, czyli 27,6 proc. jej ludności, a zatem procentowo nie o wiele mniej, niż w Warszawie.

Trzecie miejsce (ilościowo, nie procentowo) zajmuje Związek Sowiecki: mieszka w nim również około 3-ch milionów żydów, co stanowi 2,5 procent ludności ZSSR.

Następne miejsce zajmuje Rumunia: posiada ona 600 tysięcy żydów; wynosi to 5,2 proc. ogólnej liczby jej mieszkańców. Dalej idą Niemcy: około 600 tysięcy, co stanowi prawie 1 procent ludności Rzeszy. Węgry mają 525 tysięcy żydów (6,2 procent), w czym Budapeszt 220 tysięcy, czyli około 23 proc. jego ludności. Dalej idzie Czechosłowacja z 365 tysiącami żydów (2,5 proc.); W. Brytania 300 tysięcy (0,6 proc.); Austria 225 tysięcy (3,4 proc.), w czym Wiedeń 202 tysiące, czyli około 11 proc. jego ludności; Litwa 160 tysięcy (7,1 procent); Francja ma tylko 130 tysięcy żydów, w co oczywiście nie wliczono pokaznej ilości żydów — cudzoziemców, obywateli niefrancuskich, mieszkających w Paryżu.

Inne państwa europejskie mają już znacznie mniej żydów. Takie na przykład Włochy, liczące z górą 40 milionów mieszkańców, mają zaledwie 35 tysięcy żydów, a Hiszpania, w której nigdy nie było żydów — dziś ma ich dzisiaj tylko 4 tysiące.

W Palestynie mieszka zaledwie 160 tysięcy żydów, co stanowi 18 procent jej ludności. Dość dużo żydów jest w północnej Afryce, znajdujących się pod wpływami (kolonij lub protektorat) Francji; w Maroku francuskiem mieszka 108 tysięcy żydów, w Algierze 75 tys., w Tunisie 54 tys. Sto tysięcy żydów żyje w Abisynji, 60 tys. w Egipcie.

W Ameryce, oprócz Stanów Zjednoczonych, mieszka w Kanadzie 130 tysięcy żydów, w Argentynie 100 tysięcy.

Jak widać więc, statystyka to prrzeżająca, stwierdzająca raz jeszcze w jak specjalnie „uprzywilejowanym” pod względem ilości żydów, państwem jest — na swe nieszczęście — Polska!

A jesteśmy pod tym względem jeszcze choćby dlatego „uprzywilejowani”, że takie Sowiety np. — o ile im się coś w żydach niepodoba — nieprzebierają w środkach do wyśłania ich np. na zapadłą Syberję do kolonii Bir-Bidzan, gdzie niezdrówi kli ma i ciężkie warunki życiowe bynajmniej nie sprzyjają rozrostowi ludności żydowskiej. Stany Zjednoczone zaś znów bronią się przed dalszym napływem żydostwa poprostu zakazem wpuszczania ich do kraju i nikt ich zmusić do przyjmowania żydów nie może. Tylko my jedni. Polacy, musimy zawsze wobec żydów być do przesady kurtuazyjni: uciekają z raju sowieckiego — przyjmujemy ich; uciekają z państwa Waldemarasów —

przyjmujemy ich; wracają z „ojczyzny” swej w Palestynie, bo ich Arabowie zbyt „gościnnie” nie przyjmują — my znów przyjmujemy ich!

I dlatego kresu tego zażydżenia naszego nie widać! Ziemia polska,

miasta, wsi i miasteczka coraz bardziej zalewa czarna, brudna, szwargotliwa, nieprzebierająca w środkach, wyhodowana na specjalnej „etyce” tałmudystycznej masa judejczyków!... Quosque tandem?!...

KTO NIENAWIDZI FAŁSZU I OBLUDY PRENUMERUJE „HASŁO PODWAWEŁSKIE”!
„HASŁO PODWAWEŁSKIE”, — BRONI INTERESÓW WSZELKICH WARSTW NARODU POLSKIEGO!

Wpływy żydowskie rosną!

KATEDRA HEBRAJSKA NA UNIWEKSYTECIE WILEŃSKIM!

Żydostwo wileńskie należy do specjalnego gatunku tałmudystycznego i cechuje ich oprócz głębokiego kultu tałmudu, równie głęboka nienawiść do języka polskiego, Polaków i w ogóle wszytkiego, co polskie.

Żydzi wileńscy należą do typu osławionych t. zw. litwaków, to jest żydów rosyjskich, sprowadzonych swego czasu do Wilna przez rząd carski celem

RUSYFIKACJI

tego kresowego miasta. Litwacy wywazywali się ze swego zadania wzorowo: Stali się bardziej rosyjskimi niż rodowici prawosławni Rosjanie. Językiem rosyjskim do dziś dnia posługują się chętniej, niż polskim, a 10-letni pobyt ich pod rządami polskimi nie zdołał zmyć z nich „istotno-ruskiej” skorupy — jednym słowem: są w dalszym ciągu w przeważnej swej większości propagatorami rosyjskości kierowanymi dawniej przez Petersburg, a dziś przez Moskwę!

Nic to jednak nie szkodzi, iż równo cześnie starają się

NA KAŻDYM KROKU

o zrealizowanie swych postulatów żydowskich.

I tak np. w przeddzień świąt Bożego Narodzenia ub. r. zjechała do Warszawy delegacja stowarzyszenia wzajemnej pomocy studentów żydowskich na uniwersytecie wileńskim. Delegacja składała się z posła Dra

Wygodzkiego i radnego Sensynatusa. Delegacja udała się do ministra oświaty w sprawie podwyższenia subydjum uniwersytetu wileńskiego dla wyżej wspomnianego stowarzyszenia żydowskiego oraz otwarcia katedry dla historii żydowskiej na uniwersytecie w Wilnie.

Jak się dowiadujemy, na skutek powyższych zabiegów, począwszy od drugiego trimetru bież. roku akademickiego, utworzona ma być na wileńskim Uniwersytecie

KATEDRA JĘZYKA I LITERATURY HEBRAJSKIEJ

Katedra ta będzie na razie lektorem, a kandydatem na lektora jest nauczyciel języka hebrajskiego w wileńskim seminarjum nauczycielskim, Dr. Neiger z Tarnowa.

Pisma żydowskie donoszą równocześnie, iż utworzenie lektoratu jest tylko minimalnym ustępstwem w stosunku do wysuwanych żądań i wyrażają nadzieję, że lektorat ten zostanie niebawem przekształcony na formalną katedrę(!).

Tak oto, w tej okrzykanej jako „krzywdzącej” żydów — Polsce, na każdym kroku, czyni się zadość życzeniom żydowskim, jakkolwiek zupełnie nie zasługują oni swem postępowaniem na podobne względy.

A tałmudyści mają jeszcze czelność mówić o „krzywdach” żydów w Polsce!

Groźne objawy antysemityzmu w Rosji.

Jak donosi Żydowska Agencja Telegraficzna z Moskwy, w Rosji szerzy się antysemityzm zwłaszcza we fabrykach w zastraszający sposób.

Miedzy innymi odbyła się w Moskwie rozprawa sądowa przeciwko robotnikom fabryki cegieł w Kłostromie. Akt oskarżenia zarzucał sekretarzowi komórki komunistycznej w fabryce, Popkowowi, oraz drugiemu robotnikowi, który był kandydatem do partii komunistycznej, że prowadzili systematyczną nagonkę przeciwko żydowskiemu robotnikowi, Kantuchowi.

Oskarżeni rozpowszechniali wiadomości, że Kantuch dostał się do fa-

bryki dzięki protekcji, że „w fabryce panują żydzi, że żydzi nie służyli w wojsku i nie będą również teraz służyć” itp. W oddziałach fabryki, w których pracowali żydzi, ukazywały się na murach napisy: „Bij żydów, ratuj Rosję”! Członek biura komórki komunistycznej, Medincew, zabronił żydowskiemu robotnikowi mówić po żydowsku, grożąc wyrzuceniem z fabryki.

Sąd jednak uznał winę oskarżonych i skazał Skwercowa, Starożyłowa, Popkowa i Medincewa na 2 lata więzienia każdego. Dwóch pozostałych oskarżonych na półtora roku więzienia.

Komunistki żydowskie bojkotowane przez ludność rosyjską!

ZMIERZCH ŻYDOWSKICH KOMISARZY SOWIECKICH.

W czerwonym raju sowieckim coraz bardziej źle się dzieje, zwłaszcza zaś komunistom żydowskim pali się ziemia pod stopami. Ludność miejscowa coraz bardziej niechętnie odnosi się do propagatorów komunizmu i by najmniej nie kwapi się iść w ślady swych przywódców żydowskich.

Charakterystyczny wypadek zaszedł np. ostatnio w okręgu odeskim.

Oto działała tam żydówka Goldmanówna, która prowadziła po wsiach ożywioną propagandę za kolektywizacją rolnictwa.

Działalność Goldmanówny wywołała tak ostry sprzeciw ludności, że wkrótce ogłoszono jej bojkot, przyczem włościanie grozili, iż zabiją Goldmanównę. Ostatecznie pod strachem terroru włościańskiego Goldma-

nówna popełniła samobójstwo.

Równocześnie ustawicznie mnożą się wypadki zabójstw dokonywanych na zbyt energicznych komisarzach, rekrutujących się w 90 proc. z żydów.

Tak oto, w oczach naszych — dokonywa się powoli, lecz systematycznie uwalnianie się ludności rosyjskiej z pod narzuczonego jej terroru obcych im rasą, narodowością i etyką, osobników!

NA MARGINESIE.

Nasza „nieuprzejmość” wobec żydów

W żargonowym „Lubliner Tagblacie” tałmudystyczny pismak pisząc, iż w dawnej Austrii wolno było mówić w parlamencie nie tylko po niemiecku, ale i językami mniejszości narodowych, tak oto w swej łaskawości określa stanowisko żydów w Polsce:

„Nasze żądania odnośnie do języka odnoszą się na razie tylko do dziedziny szkoły i administracji. Uważamy, że na pocztę lub w policji należy się móż porozumieć z urzędnikiem po żydowsku”.

A więc tałmudyści nasi „na razie” jeszcze nie myślą o przemawianiu w Sejmie polskim żargonem! „Na razie”! Co za łaska! Co za uprzejmość z ich strony. Za to jednak uważają, że „na pocztę” i „na policji” powinni być urzędnicy i komisarze umiający po żydowsku, tak aby żydzi, obywatele państwa polskiego, którym nie zechce się mówić językiem polskim, mogli porozumiewać się z urzędnikami w żargonie!

Oczywiście, że też nie pomyśleliśmy o tem i do tej pory byliśmy tak nieuprzejmi wobec klienteli żydowskiej na pocztę jak i klienteli na policji (pewnie chodzi o aresztowanych za agitację bolszewicką lub za oszustwa, tałmudystów — przyp. zecera) i nie kazaliśmy im naczyć się po żydowsku!

Rzeczywiście, strasznie jesteśmy nieuprzejmi, a żydzi nasi są tak łaskawi i cierpliwi, że dotychczas jeszcze o to nie interpelowali w Sejmie!

Biedacy! Straszna krzywda się wam dzieje!

—oo—

Także „bohater”

DEZERTER, OSZUST I BIGAMISTA W JEDNEJ OSOBIE.

W Warszawie aresztowano onegdaj jednego z potomków dzielnych Machabeuszów niejakiego Abrahama Edelsteina.

Ów Edelstein urodzony w 1898 r. ukrywał się przed służbą wojskową przez 5 lat, mimo, iż w międzyczasie pracował nad powiększeniem swej rodziny. Wreszcie w r. 1923 będąc już oicem trójga dzieci, porzucił żonę i uciekł do Niemiec, stąd zaś do Belgii i Francji. Wszędzie ukrywał się pod fałszywymi nazwiskami, gdyż miał na sumieniu czyny niezupełnie zgodne z kodeksem prawnym i w rezultacie był ścigany przez władze francuskie, które rozesłały za nim listy gończe.

Przed niedawnym czasem Edelstein powrócił do Polski i tu ożenił się po raz drugi. Dowiedziała się o tem jego pierwsza żona, zamieszkała we Włocławku. Przyjechała ona do Warszawy i wysledziła, że mąż jej z drugą żoną mieszka przy ul. Nowolipki 62. Zawiadomiła o fakcie tym policję, która udała się pod wskazany adres i zatrzymała tałmudystę.

Edelstein bynajmniej nie okazywał niezadowolonia, gdy go aresztowano, przeciwnie oświadczył, że jest zadowolony, że nareszcie danem mu będzie, po 10 latach tułaczki i ukrywania się pod obcimi nazwiskami znowu odetchnąć i żyć spokojnie w więzieniu pod własnym prawdziwym nazwiskiem!

No, i czy nie jest to typowy „bohater” tałmudystyczny?!...

APARATA KOŚCIELNE, SZATY LITURGICZNE, SZTANDARY I CHORAĞWIE, ADAMASZKI, BROKATY, W WIELKIM WYBORZE NAJTANIEJ NABYC MOŻNA W FIRMIE

Fr. KOPACZYŃSKI i SKA

W KRAKOWIE, UL. BRACKA 2
 (Najstarsza pracownia dla sztuki Kościelnej)
 Stylowe wyroby kościelne w srebrze i brzoze. Na składzie gotowe szopki.

Krzywdą ślepego inwalidy wołająca o pomstę do nieba!

DYREKTOR BANKU, ŻYD, OTRZYMAŁ 80.000 ZŁOTYCH REMUNERACJI, A ŚLEPY NĘDZARZ, INWALIDA POLSKI ZA SWE 11.309 MAREK AŻ... 42 GROSZE! RZĄDOWI, SEJMOWI I ZWIĄZKO WI INWALIDÓW WOJENNYCH R. P. DO WIADOMOŚCI!

Wychodząc we Lwowie czasopiśmo „Gazeta Społeczna” w nr. 56 z 1 bm. zamieszcza następujący o pomstę do nieba wołający fakt, który po niżej dosłownie przytaczamy:

„Przed kilku dniami, prowadzony przez dziecko, zgłosił się do naszego stowarzyszenia biedny kaleka, ociemniały na wojnie inwalida p. Piotr Flügel, zamieszkały we Lwowie, ulica Pijarów L. 33. i wypowiedział tak jaskrawą i straszną skargę przeciw Lwowskiemu Akcyjnemu Bankowi Hipotecznemu, że wprost wierzyć się nie da, by działał się to w dwudziestym wieku! P. Flügel utracił wzrok na wojnie, otrzymał jedno razowe odszkodowanie wojenne za utracony wzrok i pieniądze te, całe jego zabezpieczenie życiowe w kwocie 11309 marek polskich złożył na książeczkę wkładową w Lwowskim Akcyjnym Banku Hipotecznym. Dziś po latach siedmiu, znękany chorobą swoją i dzieci, wysprzedawszy całe swoje meblowanie, zgłosił się do Lwowskiego Akcyjnego Banku Hipotecznego ze swą książeczką, z prośbą o wypłacenie mu bodaj jakiegś jałmużny za jego pieniądze ulokowane w r. 1922 w tym banku.

Lecz Bank Hipoteczny za krwawicę tego inwalidy, za jego utracony wzrok, powołując się na wiekopomną dla Kas i Banków ustawę waloryzacyjną prof. Zolla, ofiarował mu wspomnianymśn aż 42 gr.!!

I czyż jest sprawiedliwość na tym świecie?

Lwowski Akcyjny Bank Hipoteczny jest jednym z najbogatszych Banków w Polsce. Obrót tego Banku wynosił za rok 1928 ponad dwa miliony złotych, dochód zaś za rok 1928 wynosił jeden milion sto pięć tysięcy złotych, z czego czysty zysk w kwocie 216.430. — zł. przeniesiono na rok 1929.

Wymieniony wyżej Bank z olbrzymich swych dochodów wypłacił jednemu z dyrektorów żydowi p. Horowitzowi olbrzymią renumerację w kwocie osiemdziesiąt tysięcy złotych, tak, że p. Horowitz natychmiast wyjechał dla wypoczynku na Riwierę między amerykańskich multimilionerów!

Jeżeli zatem Bank ten tak świetnie prosperuje, że wypłaca swoim dyrektorom oprócz olbrzymich płac, także olbrzymie renumeracje po osiemdziesiąt tysięcy złotych, to czyż nie jest to niesłychana i o pomstę do nieba wołająca krzywda, gdy biednemu ślepcowi, który broniąc ojczyzny stracił wzrok i całe swe odszkodowanie złożył w tym Banku, wypłaca ten Bank za jego krwawicę aż 42 gr.??

Zaiste krew się nam burzy przy pisaniu powyższego artykułu! Nie ma bowiem sprawiedliwości na świecie, jest tylko rabunek i to rabunek moralny i legalizowany, a wykorzystywany skrzętnie przez Kasy i Banki!

„Bałwany” na Wschodzie...

RÓBOTNIK W SOWIETACH U PROGU PAŃSZCZYZNY... CZERWONEJ!

W ubiegłym roku 1929... od Narodzenia Chrystusa — Zbawcy i Odkupiciela rodzaju ludzkiego — naród na Wschodzie, któryby podzielił miesiąc na sześć tygodni, a tydzień na pięć dni i skasował święta chrześcijańskie — tylko z braku nawet przewrotnej logiki, nie obrał sobie nowej ery obliczania lat dla swego kultu (jak np. żydzi) — ten naród, a właściwie jego postępowe dzierżymordy i piekielna filja „bezbożników” — w raju bolszewickim — roz poczęli

WALKĘ Z RELIGJĄ...

I to właśnie w Dzień Bożego Narodzenia odbył się generalny popis macy iaczenia... Bezczeszcili... a raczej usiłovali beczeszcic Dzień Święty... dając świadectwo zorganizowanej nikczemności i głupoty... Słowem „oświecone” i „oświecone” małpoludy wyły w ten dzień... i uragały Bogu... (Biedne oszalałe stworzenia!...)

Jakiś oszalały „bezbożnik” wychwalał się przez radio, jak to w dzień 25 grudnia w fabrykach („zawodach”) furczały „maszyny”... i nawet załuszczał głos ludzki... że chcąc się porozumieć — trzeba było krzyścić... (poprostu wyć, jak przystało na małpoludów...)

Taka ci miał „rozkosz” sowiecki robotnik, pracując w dzień święta ludzkości... w dodatku otrzymał na „gwiazdke”

DZIEWIECIOGODZINNY

DZIEŃ PRACY,

a to niby ze względu na podział mie

siąca na pięć tygodni, wskutek czego w miesiącu jest pięć dni „wypoczynku” — czyli bolszewickie oszustwo... Bo policzmy:

4 dni robocze po 9 godzin, razem 36 godzin (tygodn.) — 6 tygodni po 36 godzin jest 216 godzin (mies.) A na Zachodzie i w Polsce tydzień roboczy 6 dni po 8 godz. jest 48 godz., miesiąc 4 tyg. po 48 godz. jest 192 godz. (mies.)

W bolszewickim socjalistycznym „raju” robotnik pracuje 216 godzin miesięcznie — na Zachodzie — 192 godziny... 74 godziny więcej w ciągu jednego miesiąca musi pracować robotnik sowiecki...

A ponieważ u nas 4 tyg. = 28 dni, a miesiąc liczy 30, 31 dni — dodamy że robotnik ma w Polsce jeszcze cztery „angielskie” soboty w miesiącu, które ograniczają miesiąc pracy, pod względem przepracowanych godzin, do 28 dni... A gdybyśmy nawet nie uwzględniali „angielskiej” soboty to i tak wypadnie, że robotnik sowiecki pracować musi więcej 50 godzin... (z górą 6 dni — nasz tydzień roboczy) w ciągu jednego miesiąca...

Oto „ra” bolszewicki... „Barani” nęd wstecz... Pod względem przekonania religijnych są już w lesie... i u wrót pańszczyzny (przemalowanej na czerwono)... Zawisło nad nimi widmo „bałwana”... Tak jest „rozum”, a raczej głupota „bezbożników”.

Ik sam.

Filary nieograniczonej reakcji.

TALMUDYŚCI — TREFNYMI DLA KULTURY EUROPEJSKIEJ!

Znowu żydowskie targi o „rytuał” w warszawskiej radzie miejskiej...

Nowoczesnym sposobem uboju by dla, stosowanym w całej kulturalnej Europie, żydzi przeciwstawiają wciąż swój „nieograniczony” — „ubój rytualny”... Monopol na dostarczanie mięsa dla ludności nietylko żydowskiej, chcą oni utrzymać w swoich

rękach za wszelką cenę... (Aby opychać ochłapami innowierców, a dla siebie kalkulować taniej — „koszerne” — polityka nielada!...) Okazało się, że „trefnisiami” są nietylko sjońscy... ale i... bundziści (socjaliści... aliści!...)

Do wniosku, który opiewał, że „ubój rytualny” ma być stosowany tyl-

ko do potrzeb ludności żydowskiej — zgłosili oni... poprawkę... „bez ograniczenia”... („postępowcy” to, czy „tępogłowcy”?...) Przecież najwyraźniej powiedziano — „Ubój rytualny” — tylko do potrzeb ludności żydowskiej!... Gdzież tu mowa o ograniczeniu spożycia mięsa dla tego „wybieranego” narodu.

Ale im właśnie chodzi o „rytuał nieograniczony”. (Szczególniej tym, których pojęcia są ograniczone — nakazami talmudu... od których wieje „smrodliwy radykalizm” — na eksport — oni to właśnie, a nie kto inny, są wyznawcami „nacionalizmu zoologicznego” bo człowiek innego wyznania — traktowany jest przez nich, jako zwierzę, a nawet gorzej...) Ta walka o „rozbudowę” „rytua-

łu” — jest walką o monopol... (A może obawa przed swą żarłocznością — wzmagająca się — którąby ktoś kiedyś chciał ograniczyć?...)

Ale... stop, żydki... to proceder brzydki... domagać się, aby wasze zacołanie było nietykalne i... nieograniczone...

Pogański kult dla byków, wołów, kozłów, osłów i baranów dawno już przeminął... a wy walczyście o „koszerne” bydło w 20-ym wieku, kiedy uznanie mięsa za złe lub dobre należy wyłącznie do kompetencji fachowca-weterynarza...

Z talmudystycznymi nakazami i metodami, dla kultury europejskiej, wyście — „trefni”!...

F. M.

Narybek przyszłych bolszewików!

UCZEŃ ŻYDOWSKI W GRODNIĘ RZUCA PETARDĘ W SZKOLE!

Szkoła Powszechna dla dzieci żydowskich w Grodnie stała się miejscem niesłychanego wybryku, którego sprawcą okazał się jeden z uczniów tej szkoły Icek Lewin.

Lewin został przed paru dniami wydalony ze szkoły za złe sprawowanie. Opuszczając gmach szkoły odgrażał on się, że się obliczy z nau-

czycielem. I rzeczywiście w parę godzin potem zjawił się i cisnął petardę do szkoły. Wybuch był tak silny, że wszystkie szyby w szkole powypadały, a nawet kilka sąsiednich budynków ucierpiało.

Wypadek ten wywołał ogromne oburzenie w całym mieście.

Jak odtalmudyzować Polskę

DOBRY POMYSŁ NASZEGO RODAKA Z WIELKOPOLSKI MOŻE RAZ WRESZCIE PORUSZY SPOŁECZEŃSTWO W MAŁOPOLSCIE I W B. KONGRESÓWCE!

PROJEKT STWORZENIA POLSKIEGO BANKU KATOLICKIEGO, KTÓRYBY WZIĄŁ W OPIEKĘ POLSKIE KUPIECTWO I RZEMIOSŁO!

Otrzymałmśmy następujący list, którego treścią chętnie dzielimy się z Czytelnikami:

Rzadkwin, w styczniu.

Wielce Szanowny Panie Redaktorze! Posyłam prenumeratę kwartalną 4 zł. i 1 zł. na fundusz prasowy. Nadto zjednałem Wam 2-ch prenumeratorów, których nazwiska osobno dołączam. — a później zjednam jeszcze więcej.

Co zaś do tych pogroźek co Wam żydzi ciągle nasyłają, to sobie z nich nic a nic nie róbcie!

Już od dawnych czasów tak się żydzi Polakom odgrażali, tak się odgrażali śp. ks. Stojałowskiemu, bo on pierwszy rozpoczął walkę z nimi w dawnej Galicji i on to pierwszy poszedł na wieś pomiędzy lud i zakładał „Kółka Rolnicze” i „Sklepy katolickie”.

Żydzi w Polsce są bardzo aroganccy i występują na każdym kroku z wielką butą.

Szkoda, że nie mam przy sobie „Dziennika Bydgoskiego”, bo tam była ogłoszona statystyka wszystkich miast z Pomorza, ilu było żydów na Pomorzu w r. 1914 — a ile ich jest dzisiaj: to ani 3-ciej części ich już nie ma. Jeszcze jedne 10 lat, a Pomorze się zupełnie oczyści z żydów. Póślabym ten numer Dziennika na to, żeby Szanowna Redakcja te statystyki w „Hasle Podwawelskim” ogłosiła, żeby Polacy w Małopolsce dowiedzieli się, jak bracia ich na Pomorzu i w Poznańskim

UMIEJĄ BRACI SIĘ DO HANDLU i Polskę w ten sposób odżydzają. A kto był z Polaków na Wystawie w Poznaniu, to napewno musiał widzieć miasto Poznań, wykazujący statystycznie, że w r. 1918 było w Poznaniu żydów 5.200, a dzisiaj jest ich tylko 2.220. Czy taką statystyką może się poszczycić inne miasto w Polsce?!

Tu na Pomorzu i w Poznańskim są takie miasta, że ani jednego żyda nie ma, n. p. Gostyń i wiele innych.

Ale zamiast dużo nad tem przemysliwać — raczej trzeba się zabrać do dzieła!

A zabrać się do tego należałoby w ten sposób. Niech każdy Polak da jakąś wkładkę miesięczną według możliwości i majątku. Ja n. p. na ten cel dam 10 zł. miesięcznie, a kto bogaty, powinien dać 100 i 1000 zł. Te wkładki byłyby tylko zwykłym

darem na cel szlachetny tak, żeby nikt nie żądał ich zwrotu — a oprócz tego, żeby były osobne udziały. Na taki udział n. p. ja dałbym 2000 zł. i łatwoby Polacy mogli zebrać, gdyby chcieli, 5 milionów zł. w jednym roku, a dobrowolne datki miesięczne mogliby płacić całe życie albo krócej wedle możliwości — i za te pieniądze założyliby

„BANK POLSKI KATOLICKI”.

Ten bank, mając 5 milionów zł. kapitału, dawałby pożyczki polskim rzemieślnikom i polskim kupcom, wykupywałby domy od tych Polaków, którzy je sprzedają żydom, budowałby domy dla biednych, nie mających gdzie mieszkać. W tym banku powinni zasiadać ludzie godni zaufania. Jednym słowem spełniałby wszystko według zasad Chrystusowych.

Ja o tem zawsze myślę, jakby Polskę wybawić od talmudystów, ale nie jestem uczony, ani bogaty. Mam tylko jednoklasową szkołę ukończoną — ale w takiej pracy tobym chętnie pomagał, żeby ją tylko kto rozpoczął.

Obliczyłem, że Polacy mogliby łatwo zebrać

100 MILJONÓW ZŁ. ROCZNIE

i za te pieniądze mogliby dużo, a dużo dobrego zdziałać dla siebie. Znikłoby bezrobocie, byłyby ładne mieszkania, znikłaby demoralizacja i wszystko złe, co nas gniecie.

Szczepan Czech.

Od Redakcji: Serdecznie dziękujemy za szczerze słowa otuchy i udzielone nam rady. O patriotycznej pracy braci z Poznania i Pomorza nad odżydzeniem naszej Ojczyzny wiemy i niejednokrotnie o tem pisaaliśmy na innym miejscu.

A co do akcji, by w Polsce utworzyć wielki „Bank Polski Katolicki” dla popierania polskiego - katolickiego handlu przemysłu — myśl znakomita i zaczniemy ją w „Hasle Podwawelskim” coraz częściej omawiać, by w tym kierunku wywołać skuteczną inicjatywę. Gdy przyjdzie stosowna chwila, z Pańskiej uczynności skorzystamy. Tymczasem prosimy o dalsze popieranie naszego pisma i naszej możolnej pracy nad odtalmudyzowaniem polskich miast i wsi. Szczęść Boże z Nowym Rokiem!

Komisarz Kasy Chorych Dr. Kolkiewicz winien wrócić do... Magistratu!

Smutny bilans półrocznej „sanacji” Dr. Kolkiewicza w Krakowskiej Kasie Chorych.

NIE PRZEDŁUŻAĆ URLOPU MAGISTRACKIEGO DR. KOLKIEWICZOWI! — JAK WYGLĄDAŁA „SANACJA” KASY CHORYCH W KRAKOWIE W ŚWIELE FAKTÓW?! — REDUKCJA CHRZEŚCIJAN PRZY WTÓRZE ZAWODOWEJ ORKIESTRY KASY CHORYCH! — ZAMIAST SPRAWY PELZLINGA... DWA AUTA! — KASIE CHOREJ TRZEBA ENERGETYCZNEGO I BEZSTRONNEGO KOMISARZA RZĄD.

We czwartek 9 bm. to jest w dniu, w którym niniejszy numer „Hasła Podwawelskiego” znajdzie się w rękach naszych Czytelników, odbędzie się tajne posiedzenie Rady miejskiej m. Krakowa, na którym omówiona będzie sprawa przedłużenia bezpłatnego urlopu dr. Zdzisławowi Kolkiewiczowi, radcy Magistratu na czas zajmowania przez niego stanowiska komisarza rządowego Kasy Chorych w Krakowie. Wedle wniosku prezydium miasta, czas spędzony przez dra Kolkiewicza od 1 września 1929 r. na tym urlopie nie ma być wliczony do czasu służby czynnej i nie może przenosić lat 2.

Wobec tego, iż tak niezmiernie ważna zasadnicza sprawa Dr. Kolkiewicza ma być na tem posiedzeniu omówiona, niechaj i nam będzie wolno dorzucić w tej sprawie głos, który oby znalazł należyty oddźwięk u wszystkich miarodajnych czynników. Przedewszystkiem więc jakież jest bilans dotychczasowego urzędowania p. Dr. Kolkiewicza na tak wysoce odpowiedzialnym stanowisku komisarza rządowego Kasy Chorych w Krakowie?! — **Żaden!**

Tak jest! — **Żaden!** Tyle bowiem nadziei wiązano z jego mianowaniem na stanowisku komisarza, a tymczasem, dziś, po jego półrocznym urzędowaniu

WSZYSTKICH NADZIEJE ZAWIOŁY.

Gdzie jest właściwie ta sanacja krakowskiej Kasy Chorych, tak niesłychanie, tak skandalicznie zabagnionej?!

Czy sanacja można nazwać redukcję kilku względnie kilkunastu pracowników i to przeważnie dobrych urzędników, redukcję przeprowadzoną chaotycznie i bezplanowo, redukcję skrupiającą się na osobach prze ważnie nie zaangażowanych politycznie, nie mających protekcji ani u obecnych dyrektorów Kasy Chorych ani u matadorów PPS.?! —

Czy to się nazywa sanacją?!...

Czy po to mianowano komisarzem p. Dra Kolkiewicza, by cały szereg „fachowców” od kielni, szczotki, młota i pedzla, cały szereg „fachowców” ale w dziedzinie agitacji pepeesowej nadal „urzędował” po kurytarzach Kasy Chorych, nadal pobierał zasiłki i zapomógł na „kuracyjne” wojarze, by

CAŁY SZEREG ŻYDÓW Z KAZIMIERZA I STRADOMIA

pokazywał nadal swą arogancję wy czekującym w ogonkach robotnikom, by cały szereg dobrze sytuowanych żydówek zabierał miejsce stokroć bardziej potrzebującym sierotom czy inwalidom?!

Czy na to mianowano p. Dr. Kolkiewicza komisarzem rządowym, by w dalszym ciągu zawodowi muzycy, urzędujący jako „fachowcy” w Kasie Chorych zwalniani byli w godzinach urzędowych — na „próby”?! —

Komu potrzebna jest właściwie orkiestra w Kasie Chorych?! Czy tym gromadom wyczekującym godzinami w ogonkach i klnących przedziwne „tradycyjne” już doprawdy stosunki w Krakowskiej Kasie Chorych?!

Dzień w dzień otrzymujemy stopy listów, no kilkanaście listów dziennie od klientów krakowskiej Kasy Chorych, listów wykazujących fakty i nazwiska jak to właściwie wygląda

„SANACJA” KASY CHORYCH W KRAKOWIE!

Z listów tych dowiadujemy się, iż ostatnio zwolniono np. takiego ucz-

ciwego i solidnego pracownika jakim jest pracujący od 5 lat w Kasie Chorych p. Salwiński, obarczony kilkorgiem dzieci, pracownik, którego może „winą” (o ironjo!!) było chyba to, że nie był nigdzie zaangażowany politycznie!

Albo takiego p. Batkę, wprawdzie pepeesowca, ale pracownika bardzo dobrego, solidnego, który umiał być w służbie tylko pracownikiem niezależnym od takich czy owakich względów politycznych!

Oto są przykłady, jak chaotyczna i bezplanowa, mijająca się z celem jest redukcja stosowana przez Dra Kolkiewicza!

Ostatnio nie zredukowano ani jednego żyda, a przecież są między nimi tacy potentaci jak Statter posiadający szynk i 1 kamienicę.

Żydzi i żydówki w dalszym ciągu urzędują w Kasie Chorych, a

REDUKUJE SIĘ SAMYCH CHRZEŚCIJAN!

Jest to skandal nad skandale!

To więc ma być owa spodziewana sanacja Krakowskiej Kasy Chorych?!

A dlaczegoż p. komisarz Dr. Kolkiewicz nie oddał dotychczas proku-

ratorji sprawy „gospodarki” wielkiego mecenasa Pelzlinga, o której tylekroć razy pisaliśmy, a która narażała Kasę Chorych na bardzo poważne straty?!

Czy „sanacja” ma się skończyć na wykryciu nadużyć jednego czy dwóch inkasentów a cudowna gospodarka samych Pelzlingów jest nadal traktowana w rękawiczkach?!

A może „sanacja” jaką p. komisarz przeprowadza — streszczać się ma tylko w kupnie coraz to nowych samochodów?!

Nie poruszaliśmy swego czasu kupna samochodu przez Dr. Kolkiewicza, samochodu, który rzekomo miał służyć do nagłych wyjazdów lekarzy, transportu chorych i t. d. — ale nie możemy zamilczeć, gdy — jak się dowiadujemy — w ostatnim czasie zakupiono

DRUGI Z RZĘDU AUTOMOBILI!

Naprawdę, cała sanacja krakowskiej Kasy Chorych, Kasy istotnie i faktycznie niesłychanie zabagnionej pod rządami Zychowicza — wyjechała na świeże powietrze dwoma autami!

Oto bilans, bilans smutny półrocznej gospodarki Dr. Kolkiewicza.

Dlatego prosimy szczerze, w imieniu całej nieszczęśliwej klienteli Kasy Chorych w Krakowie: niechaj Rada m. Krakowa, niechaj Przświetne Prezydium naszego grodu zlituje się i nie przedłuża urlopu p. radcy magistrackiego Dr. Kolkiewiczowi!

Niech się zlituje i

NIECH ZABIERZE GO Z POWROTEM NA SVOJE ŁONO —

na którym doprawdy był odpowiedzialniejszym niż na stanowisku komisarza Kasy Chorych, stanowisku, wymagającym przedewszystkiem energii i silnej woli!

Na stanowisku komisarza rządowego Kasy Chorych w Krakowie winien znaleźć się człowiek, którego

ENERGJA, SILNA WOLA I BEZSTRONNOŚĆ

będą dostateczną gwarancją iż przeprowadzi szybko i sprawnie sanację stajni Augiaszowej przy ul. Batorego, przepędzi „fachowców” od kielni i pedzla do odpowiednich dla nich zajęć, a tłumudystów na Kazimierz — przynosząc raz wreszcie udźwignym rzeszom klienteli kasowej spokój, sprawna i szybka obsługę a leczenie bezpartyjne i bezprotekcyjne!

Kraków - czy Judeokraków?!

OFICJALNE CYFRY I ISTOTA TRAGEDJI KRAKOWA.

Dla dosadnego scharakteryzowania Krakowa i tego niebywałego jego zażydzenia, jakie dawną stolicę Piastów i Jagiellonów ogarnęło niechaj posłużą najlepiej cyfry uzyskane z ostatnich autentycznych badań statystycznych na terenie naszego miasta:

Oto Kraków liczy 206.869 ludności cywilnej, w tem aż 52.292 żydów, a tylko 154.537 chrześcijan, czyli przeszło 35 procent żydów!

Oczywiście możemy pocieszać się

tem, że jeszcze jesteśmy w większości — prawda, ale żydzi swym sprytem, łatwością przystosowania się, silną wolą, przedsiębiorczością i solidarnością biją nas na każdym kroku! My jesteśmy w defensywie, oni zaś atakują! My sprzedajemy im kamienice, sklepy i udziały! Oni je wykupują! I w tem leży tragizm Judeo-Krakowa, tragizm dzisiejszej sytuacji dawnej stolicy Polski!

Triumf biurokratyzmu Magistratu m. Krakowa!

MAGISTRAT KRAKOWSKI URZĄDZA PIELGRZYMKI DLA EMERYTÓW!

Gdy gospodarka prywatna wprowadza w życie zasady naukowej organizacji pracy, celowość, praktyczność, największą ekonomją wysiłku, to Magistrat stoł. hról. m. Krakowa przechowuje wnioscie przeżytki papieromanji. Wskutek tego w Magistracie więcej jest liczb jak aktów, więcej ewidencji niż referatu, więcej kontroli, jak faktów kontrolowanych. Dowodem na to jest i system kontroli poboru emerytur, system o pomstę zdrowego rozsądku wołający, i o miłosierdzie nad jego ofiarami.

Magistratowi krakowskiemu nie wystarcza poczta, ani miejski posłaniec, ani osobiste zgłoszenie się emeryta z książeczką płatniczą i legitymacją, nie wystarczy świadectwo komisarza obwodowego na wykazie emerytur, ponieważ dopiero kwit aż z czterema podpisami i dwoma pieczętkami stanowi dlań oczywisty dowód, że dany emeryt żyje!

Wskutek tego emeryt ma co miesiąc przyjemność oglądania gospodarcza domu, który niechętnie stwierdza przykry dlań fakt mieszkania w jego domu emeryta, następnie księdzka w parafji, który stwierdza żywot jego i jego małoletnich dzieci i na końcu samego komisarza obwo-

du, który potwierdza treść obu klauzul

Po dokonaniu tych pielgrzymek rusza emeryt z kwitem i książeczką płatniczą do Kasy miejskiej do likwidacji, a w dniu 2 lub 3 każdego miesiąca po wyczekaniu się w ogonie 2—6 godzin, ponieważ pieniądze zawsze się spażniają, idzie do domu z ciężko zdobytymi pieniędzmi!

Jest pewien sens w tem szaleństwie, pewien walor pedagogiczny: szanowanie pieniędzy z takim trudem zdobytych i ekonomiczny, pewien zysk dla Gminy wskutek wcześniejszej śmierci mniej odpornych pielgrzymów.

Mimo jednak tych widocznych „korzyści” spodziewać się należy, że kompetentne czynniki wkroczą raz wreszcie w tę sprawę celem rozumnej rewizji!...

NAGRODZONE EKSPONATY NA P. W. K. W POZNANIU są do odstąpienia

Obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej

trawioną w lustrze i złożony. Format

160x84 cm. nadający się do ołtarza.

Wiza Marjaka i Ratusz Poznański

w transparencji na szklach powłocznych i t. p.

Oglądać można w biurze firmy T. Laszkiewicz,

Kraków, ul. św. Marka 8. Tel. 3784.

SPECJALNY BANDAŻYSTA

A. M. MIRKIEWICZ

FACHOWIEC OD LAT 40

KRAKÓW, MOSTOWA L. 4.

Poleca bandaże przepuklinowe własnych wyrobów i ulepszeń, bardzo praktyczne i wygodne w noszeniu. Również paski bez sprężyn, nowych systemów. Pasy brzuszne oraz po operacyjne i t. p.

Listowne wyjaśnienia (znaków na odpowiedzi.) Ostrzega się przed blagierami niefachowymi, którzy narażają na różne przykrości.

Oryginalna zemsta

zdradzonego małżonka na 140 kobietach

Niezwykłą w swoim rodzaju „historję” zanotowaną onegdaj na bruku warszawskim.

Na podwórze biura pośrednictwa pracy przy ul. Ciepłej zjawił się jakiś pan, który oświadczywszy, że jest urzędnikiem z biura pośrednictwa zatrzymał około 30 kobiet zgłaszających do biura po pracę, poczem zaangażowawszy je odesłał na Marszałkowską 7, gdzie miał się znajdować odnośny warsztat pracy. W kilka minut później zaangażował 50 kobiet do pracy na Żoliborzu, następnie 20 kobiet do pracy na Woli, 20 kobiet wysłał na Puławską i wreszcie 20 na Marymont. Razem wysłał 140 kobiet. W godzinę później wszystkie kobiety, złorzeczając i piorunując z oburzenia wróciły na podwórze biura pośrednictwa pracy z niczem.

Jedna grupa dowiadywała się od drugiej, że wcale nie było żadnej pracy pod wskazanym adresem.

Na Placu Teatralnym rozgorączkowane kobiety odnalazły swego „pracodawcę” i tak go zbiły, że musiał się ratować... kawałkiem patyka, który wciął w kieszeni, trzymając go tak, jak się trzyma rewolwer. Kobiety przelewały się rewolweru i wezwały posterunkowego, który „kawalarza” zatrzymał. Odprowadzono go do komisariatu, gdzie stwierdzono, że jest to niejaki Bolesław K., który w ten oryginalny sposób zapragnął zemścić się na kobietach za to, że go żona... zdradziła.

Po spisaniu protokołu musiano K. pod ochroną policji odprowadzić do domu, gdyż przed komisariatem zebrała się „armja” kobiet, krzycząc: „My mu tę tysią głowę do reszty... oskubiemy”...

PRACOWNIA CHOLEWEK

MICHAŁA GRONUSIA

KRAKÓW UL. FLORJANSKA L. 20

Wykonuje wszelkie roboty według najnowszych fasonów. z materiału własnego lub dostarczonego solidnie, punktualnie i po cenach przystępnych.

Niezbyt wonne kwiatuszki z Wieliczki.

WESELE RABINA. — ŻYDZI WYCHOWAWCAMI. — WYBRYK NATURY.

Wieliczka, w styczniu. W zeszłym miesiącu odbyło się wesele młodego „rabina” w Kłęśnie. Przybyło nań mnóstwo gości z Kazimierza, dla których zrobiono kilka „bram tryumfalnych”. Aby ściągnąć tłumy ciekawych „goimów” z okolicy dla utworzenia długich szpaletów wzdłuż drogi, którą jechali weselnicy „goście” — przebrani za „Kra-kowiaków” żydowscy „drózbowie” na koniach pędzili gościncem w stronę Kłęsna, aż błoto pryskało. Do 1000 gapiów wielickich z miasta i ze wsi zdołało gułajskie widowisko. Wieliccy gapie — Polacy — chrześcijanie — katolicy — czy was nie wstyd?! A byli tam między wami — i ludzie zaliczający się do „śmietanki” wielickiej... Kogoście wyszli oglądać: talmudycznych analfabetów — z brudnymi, pomierzwiwionymi brodami — i pejsami, którym z twarzy semickiej bije przewrotność i głupota?! A wprost oburzającą była nadzwyczajna opieka ze strony miarodajnych czynników, którzy odjeżdżających gości po weselu odprowadzali aż do motorówki w pełnym rynsztunku — wskazując gościom żydowskim wozy i miejsca do wsiadania: „Tu dla Panów Izraelitów — a tu dla reszty.”! Do tej „reszty” należało — wielu księży, profesorów, inżynierów — a nawet jeden starosta... Co sobie wtedy pomyśleli sami żydzi, widząc ze strony obywateli wielickich takie nadskakiwanie żydom...?! Lecz zapomnijmy już o tem! Mów-

my o czem innem! Jest w Wieliczce Prywatne Gimnazjum żeńskie, którym zawiaduje niejaka p. Dziewulska, która swoje przygotowania pedagogiczne pokrywa „doktoratem”. W tem gimnazjum p. Dziewulskiej szczególnej opieki doznają „wychowawcy” i „wychowawczynie” pochodzenia żydowskiego: pp. Dorthheimer — Hausmann — i znany Czytelnikom skądinąd — p. Majzeles... Uczą języka niemieckiego — i matematyki... a jakże — a nawet się popisują „lekcjami wzorowymi”... a jakże, popisują... Czem oni i one popisują się! Tylko na złość — uczenie ich — zgłębiają popisują się czem innem... Młodzież szkolna tutejsza kolportuje z ust do ust — niezwykły wybryk natury ludzkiej. Oto jakaś tam uczenica — podobno 13-letnia — „poczęła” z jakimś uczniem gimnazjalnym mającym przeszło 14 lat „daltonską lekcję” na dobrowolnie dobrany temat „metoda laboratoryjna” — bez pomocy „fachowego” nauczyciela i dyrektora zakładu... ku zdumieniu swych rodziców, jakim cudem się to mogło stać... Co na to „reformatorzy” nowoczesnego wychowania „bez nakazu” i „zakazu” — bez Boga i religii?... Co na to Dr. Kanarek — i Dr. Koszka...?! O wy myśliciele... I nauczyciele... Nad waszą „reformą”... Pies ogonem — miele... Wieliczanie.

KRAKOWIACZKI NA CZASIE.

Na zielonej łące
Skakały zające,
Ot tak dla zabawki,
Bo już niema trawki.

Skakałyby urzędnicy,
Do skoków nieskory,
Gdyby wiedział, że mu
Podniosą pobory.

Z tamtej strony Wisły
Pytała się wrona:
— Poco Kasa Chorych
W mieście założona?

Nie chce jej Magistrat,
Kuty w strony obie —
Wszystko, co złe, innym,
A co dobre sobie. (Mucha)

Kronika.

KALENDARZ TYGODNIOWY

- Styczeń.
- 9. Czwartek. Marcejan
 - 10. Piątek. Agatana
 - 11. Sobota. Honoraty.
 - 12. Niedziela. Arkadiusza m.
 - 13. Poniedziałek. Weroniki
 - 14. Wtorek. Hilarego b.
 - 15. Środa. Pawła pustelnika.

Łańcuch prasowy.

NA FUNDUSZ PROPAGANDOWY WALKI Z ŻYDOWSTWEM:

- ES—EH z Krakowa, Plac Słowiański, składa zł. 3 i wzywa do złożenia pewnej kwoty na „Fundusz propagandowy”
- 1) Pana Karola Kobosa, Kraków, „Głos Narodu”,
 - 2) Pana Kazimierza Ogorzałego, Kraków, ul. Szczepańska 11.
 - 3) Pana Jakóba Jeziorańskiego, Kraków, Kom. Mag.
 - 4) Pana Józefa Dzidka, kupca, Kraków, ul. Długa.
 - 5) Pana Józefa Małoty kupca, Kraków, ul. Pędzichów.

Na fundusz prasowy złożyły następujące osoby:

- WP. Marja Kleniewska, Niezdów, 4 zł.
- WP. St. Wójcikiewicz, Proszowice 2 zł.
- WP. Helena Komorowska, Bodzanów 2 zł.
- WP. M. Kapłon, Jodłowa 1 zł.
- WP. M. Niżankowska, Wybranówka 1 zł.

Wszystkim ofiarodawcom składamy tą drogą serdeczne podziękowanie staropolskim „Bóg Zapłać”.

ŻYDZI ZAKŁÓCAJĄ SPOKÓJ ŚWIĄTECZNY KATOLIKOM W KRAKOWIE!

Do wiadomości naszych władz policyjnych! Pisz na miasto: Jak nasza „sympatyczna” mniejszość narodowa gwałci na każdym kroku ustawowy spoczynek niedzielny i świąteczny dowodzi fakt, jaki miał miejsce w czasie ubiegłych świąt Bożego Narodzenia w Krakowie. Oto w kamienicy pod nr. 13 w Rynku głównym wieczorem dnia 24 z. m. tj. w wieczór wigilijny zwieziono furę szaf do sklepu żyda Furnera, znajdującego się w podwórzu tegoż domu. Równocześnie przez całą noc, oraz pierwszy i drugi dzień świąt Bożego Narodzenia jakoteż i przez Nowy Rok żydowscy majstrowie przybijali coś do ścian tłukąc się przez całe 2 tygodnie 3 dni, zakłócając tem samem spokój świąteczny w całej kamienicy, zamieszkałej przez lokatorów — chrześcijan. I czy na to niema rady?! Czy katolicy, mieszkańcy Krakowa naprawdę zdani są już tylko na łaskę wyznawców talmudu?! Możeby tak policja nasza zechciała zainteresować się powyższym faktem!

„SMACZNE” PAPIEROSY!

Naszemu Monopolowi Tytoniowemu pod uwagę!

Do Redakcji „Hasła Podwawelskiego” zgłosił się jeden z naszych Czytelników przynosząc nam zaiste ciekawy okaz naszych monopolowych wyrobów tytoniowych! Oto w pudełku zawierającym 20 sztuk papierosów tzw. płaskich, w jednym z papierosów, pomiędzy odrobina tytoniu znalazł się szeroki nieomal na 2 centymetry a długi na 8 cm. sznurzek! Okaz ten rodzimego monopolu tytoniowego zdeponowany w naszej Redakcji, jest każdej chwili do oglądnięcia! Nie wątpimy, że miarodajne czynniki wgladna w tajniki wyrobu tak „smacznych” papierosów, nietylko „płaskich”, ile sznurkowych!

HIF! HIF! PO NASZEMU.

Jak się dowiadujemy ma wyjechać do Wiednia z Instytutu muzycznego t. zw. „reprezentacja tańca polskiego”. Otóż przypatrzy się kogo tu wybrano. Do tej reprezentacji należą:

- Anna Wachsmann,
- Różia Strauchen,
- Pola Berger,
- Nina Holzer,
- Wicia Wachsmann,
- Bela Majerczyk.

Kostjumy naturalnie czyste polskie, kon-tuszki, stroje krakowskie, łowieckie i tp., a nie jarmułki i jupice i t. p.

Zapytujemy prześwieatny Instytut Muzyczny, czy nie ma godniejszych reprezentantów tańca polskiego do Wiednia, gdzie Polacy mają wyrobioną markę, i to nie złą markę?

Zapytujemy prześwieatny Instytut Muzyczny, czy to na prawdzie polega, ażeby tego rodzaju „reprezentacja tańca polskiego” jechała do Wiednia. Jeżeli tak, to zechce prześwieatny Instytut Muzyczny przysłać do wiadomości, że powyżsi członkowie delegacji, gdyby się naprawdę czuli Polakami i Polkami, za jakich chce ich przedstawić Instytut Muzyczny, to powinni pójść między rodaków na Kaźmierz i tłumaczyć im, że jaką niewdzięczną rzeszą są żydzi, którzy obojętnie zachowują się wobec takiego faktu, że między bolszewikami jest 99 proc. żydów, i t. d. Młodzież, czy literacka czy artystyczna, której obojętnem jest znikczemnienie ich współwyznawców, nie powinna podziwiać się pod nazwą Polaków.

Prosimy o łaskawe podanie, czy to rzeczywiście te osoby mają jechać do Wiednia; my zaś z naszej strony napiszemy do wszystkich katolickich pism wiedeńskich „wyjaśnienie”, że te osobniki nie mają nic wspólnego z polskością do czynienia.

Jan Kozicki.

ŻYD ZBUDOWAŁ KOŚCIÓŁ KATOLICKI.

Jeżeli to prawda jest co czasopisma węgierskie podają, to miał się zdarzyć na Węgrzech tego rodzaju fakt, że jakoby sekretarz papieski kardynał Gaspari w imieniu Ojca świętego przesłał podziękowanie na ręce Eugeniusza Vity, dyrektora powstającego węgierskiego gwarectwa węglowego za ofiarę, złożoną przez niego na rzecz kościoła katolickiego w Tatabanya. Wspomniany E. Vita wybudował ten kościół z własnych funduszy i jest z pochodzenia żydem, wykonującym ściśle praktyki kultu mojżeszowego. Pełni on także funkcje prezesa żydowskiego Domu sierót w Budapeszcie.

Zachodzi teraz pytanie, czy tego rodzaju fakt rzeczywiście miał miejsce, a jeżeli tak, to co o nim sądzić należy, albowiem może to być tak samo dobre, niewzruszające jak dla żydów, jak też z drugiej strony i sprytny manewr, obliczony na osiągnięcie zysków lub uniknięcie strat materialnych przez granie na sentymencie katolickiej ludności.

Gdyby to było pierwszym krokiem nawracającego się żydów, to widzielibyśmy z jego strony jawne zerwanie z talmudem i z jego etyką, a tak... należy wyczekać; jeżeli tego nie uczynił, to może jeszcze uczyni, — i daj Boże aby uczynił.

Sin. alfa.

BEZSILNA WŚCIEKŁOŚĆ TALMUDYSTÓW WALCZĄCYCH Z „HASŁEM PODWA WELSKIM!”

„Nasi, sympatyczni talmudyści, wyznawcy „wzniosłych” zasad Szulchan Aruch i innych tym podobnych ksiąg, dowodzących czarno na białem, że jakiej perfidji i łotrówstwa posunąć się może umysł talmudystycznego draba — nie mogą przeboleć i przetrwać faktu istnienia „Hasła Podwawelskiego”, pisma demaskującego ich poczynania, a zwłaszcza demaskującego czytelnikem polskim owe „wzniosłe” zasady talmudul... To też w dalszym ciągu Polska Poczta zerpie niezłe dochody z ich nadsyłanej nam masowo „wykwintnej”, w stylu talmudul, utrzymywanej, korespondencji. Te obelgi, ta tłumiona wściekłość, z trudem widocznie tylko hamowana przebiega z owych listów, jakżeż jaskrawo oświetlających dzisiejszych potomków Złotego Cielecia! Pomiędzy ostatnią korespondencją talmudystów, znaleźliśmy np. nagłówkę nasze go pisma z podtytułem „podwawelskie” zmienionem farbami na „diabelskie”. Rzeczywiście podziwiać można subtelny „dowcip” domorosłego talmudysty z Kaźmierza. Albo coś w rodzaju nagrobka wymalowane go czerwona farbą z krzyżem u góry i napisem: „Tu gniją Jan Kozicki i towarzysze... Rakowice”!

No, prawda, co za dowcip?! Jak głęboko pomyślany?!

Słusznie powiedział żyd Stojimski o żydach polskich, że są oni — zakałą Europy.

W chwili oddawania niniejszego numeru do druku, otrzymaliśmy znów całą serję korespondencji żydowskiej, stanowiącej istny rekord wymyślania i wyzisk, zaczerpniętych z „wzniosłych” ksiąg talmudul, przyczem talmudyści odsłaniają w nich istotne swe zamiary i cele.

Miedzy innymi pisze jakiś „uczony” talmudysta dosłownie co następuje:

„Na nie wasze głupie wrzaski: Kraków będzie kiedyś w naszych rękach taki to już los!”.

Oto jak sami żydzi demaskują swoje prawdziwe cele: openować Kraków i inne miasta w Polsce!

Na szczęście istnieje jeszcze nasze pismo i skupiona wokół niego coraz bardziej zwiększająca się gromada ludzi pełnych energii i zapału. Żydzi sami demaskują się — nie wiec dziwnego, że szeregi nasze rosną, a „Hasło Podwawelskie” dociera do wszystkich miast, miasteczek i wsi całej Polski uświadamiając społeczeństwo, lud wiejski i robotnika polskiego — tak, że niedługo chwila, a gromady obskurnych talmudystów, owej wedle słów Stojimskiego — „zakały Europy” — opuszcza nasz kraj i wyjada tam, gdzie pieprz rośnie...

KTO NIE UŚCIE PRENUMERATY ZA I KWARTAŁ 1930 R. WINIEN TO UCZYNIĆ NATYCHMIAST! KAŻDY DZIEŃ ZWŁOKI — TO RADOŚĆ DLA TALMUDYSTÓW I PODKOPANIE BYTU „HASŁA PODWA WELSKIEGO”!

PRZYWRÓCIĆ KRZYŻ NAD KORONĄ ORLA BIAŁEGO. W artykule zamieszczonym pod tym tytułem w ostatnim numerze zostało opuszczone następujące zakończenie:

„Protest był wysłany dnia 10 czerwca 1929, a drugi protest w grudniu z. r. i to tak do rządu jak i Sejmu i Senatu. Towarzy-

stwa nie solidaryzujące się z tym protestem mogą swoje odmienne stanowisko w gazetach zaznaczyć, gdyż protesty były wysłane w imieniu wszystkich katolickich towarzystw miasta Krakowa.

KATOLICKIE FIRMY Z ŻYDOWSKIMI STRUCLAMI. Dowiadujemy się, że niektóre firmy katolickie sprzedawały na święta strucle pochodzące z żydowskich piekarni. I tak jedna firma na Małym Rynku, dwie przy ul. Karmelickiej, jedna przy placu Marjackim, a jedna przy ul. Łobzowskiej. Ponieważ to są znane firmy katolickie, przeto chyba zachodzi nieporozumienie lub przeoczenie. Od siebie musimy zaznaczyć, że dziwić się należy, że poważne firmy nie znalazły piekarni katolickich, ale u żydów kupowały strucle i sprzedawały. Pfe! Pfe! i jeszcze raz pfe! — W przyszłości będziemy bez ceremonji te firmy podawali do wiadomości i napiętnowali.

POLSKA JEST SKRUPULATNYM PŁATNIKIEM! Dzienniki angielskie zamieszczają notatki o dokonanej onegdaj przez rząd polski na rzecz skarbu angielskiego wpłacie 193044 funt., tytułem raty półrocznej na spłatę procentów i amortyzację długów polskich w Anglii, stosownie do umowy finansowej z 1924 r.

W SPRAWIE PŁATNOŚCI PODATKÓW GRUNTOWYCH. Ministerstwo Skarbu przesyłało do opinii organizacji rolniczych projekt ustawy o ujednoliciu terminu płatności podatków gruntowych i składek za przymusowe ubezpieczenie od ognia. Dotychczas podatek gruntowy płatny jest w dwóch ratach półrocznych. Pierwsza rata od 15. 2. do 15. 3., druga rata od 15. 10. do 15. 11. Składka ogniowa jest płatna jednorazowo w marcu. Nowy projekt przesłany do płatności pierwszej raty podatku gruntowego na kwiecień.

ILU POLAKÓW MOŻE WYEMIGROWAĆ DO AMERYKI W BIEŻ. ROKU. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej ogłosiły nowe prawo regulujące na najbliższą przyszłość cyfry emigrantów, uprawnionych rokrocznie do wjazdu i pozostania w tem państwie. W całości prawo to pozwala na wyjazd 153.714 imigrantów zamiast, jak z 1924 roku — 164.667. Kontyngent imigrantów dla Polski został w nowym prawie powiększony z 5.892 na 6.254 osób.

PUSTE BUTELKI OD NAPOJÓW MONOPOLOWYCH BĘDĄ SKUPYWANE PRZEZ MONOPOL PAŃSTWOWY. Jak się dowiadujemy, dyrekcja monopolu przystąpiła już z dniem 1 stycznia 1930 r. do skupu butelek po wyrobach monopolowych. Skup ten dokonuje monopol państwowy za pośrednictwem swoich własnych agentów, t. j. państwowych hurtowni i sklepów detalicznych. Detalisci więc wódczani mają obowiązek przyjmować zwrot flaszek już od Nowego Roku, przyczem płacą konwentom i innym osobom, dostarczającym to szkło, po 9 gr. za butelki litrowe, po 6 gr. za butelki półlitrowe, a po 4 grosze za butelki ćwierćlitrowe. Zwrotne butelki winny odpowiadać warunkom następującym: muszą posiadać oznaki charakterystyczne pochodzenie monopolowe, nie mogą być pęknięte, poszczerbione lub w inny sposób uszkodzone, nie mogą być zanieczyszczone naftą, terpentyną i innymi płynami cuchnawymi i szkodliwymi dla zdrowia. Na tych samych warunkach przyjmowane będą butelki po spirytusie denaturowanym.

LICZBA POŻARÓW W POLSCE WZRASTA. Z danych statystycznych Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, wynika, że w r. ub. wzrosła ogromnie w Polsce liczba pożarów. W pierwszych 3 kwartałach r. 1929 zanotowano 10.995 pożarów, przyczem pastwą ognia padło 19.646 nieruchomości wiejskich i małomiasteczkowych. Ogólna suma strat wynosi 36 milionów złotych. W r. 1928, liczba pożarów wynosiła tylko 7.846, a ogólna suma strat obliczona na około 20 milj. złotych.

DZIECKO O DWÓCH GŁOWACH. Frajda Aleksandrowicz w Łodzi, urodziła onegdaj dziecko o dwóch głowach, przyczem głowa druga jest dwa razy większa od głowy właściwej. Lekarze po zbadaniu tego fenomenu stwierdzili, że nie można dokonać operacji, gdyż w obydwu czaszkach znajdują się mózgi i unerwienia. Lekarze twierdzą dalej, że dziecka nie da się utrzymać przy życiu.

AGITATORZY BOLSZEWICY NA NASZYM POGRANICZU. W przygranicznych wsiach na terenie położonym w rejonie Filipowicz, pojawiło się kilkunastu podejrzanych talmudystów, którzy za pośrednictwem ulotek i proklamacyj prowadzą usilną agitację wśród ludności białoruskiej, nawołując do opuszczenia granic Polski. Osobnicy ci nawołują spokojnych mieszkańców do wyjazdu do rzekomo nowopowstałej „Republiki międzynarodowo — sowieckiej na Krymie”. Wszyscy, którzy udadzą się tam, otrzymać mają według obiecanek agitatorów — bezpłatnie 10 dziesięcin gruntu, zabudowania gospodarskie i po 500 rubli w złocie na zagospodarowanie i zakup inwentarza. Wobec rozszerzenia się tej akcji podburzającej ludność pograniczną, zwracamy uwagę kompetentnym władzom administracyjnym.

ZWIBELDUF! FALSE WILENKO! W Zborowie aresztowano inż. N. Zwibeldufę, który przed kilku laty wychrzcił się i przybrał nazwisko Wilenko. Był on sekretarzem oddziału powiatowego klubu BB. Ostatnio podobno zdefraudował większą sumę pieniędzy, wskutek czego został aresztowany.

ORYGINALNY DOWCIP SYLWESTROWY. U bram jednego z poselstw w Warszawie znaleziono w noc sylwestrową podzuczone dziecko, liczące kilka miesięcy. Do podzuczki dziecka przypięta była karteczka z napisem: „Poczęte w noc sylwestrową i oddane ojcu w noc sylwestrową. Jedna z uczestniczek reduty”. Dzieckiem zainteresował się pewien urzędnik poselstwa, który oświadczył gotowość objęcia nad niem opieki. Urzędnik ów postanowił dziecku nadać imię Sylwestra.

**WALKA Z ROBACTWEM W HOTE-
LACH ŻYDOWSKICH** W roku zeszłym b. minister Składkowski wydał okólnik do wojewodów w sprawie dokonania lustracji hoteli i przeprowadzenia w hotelach desinsekcji. Okazuje się jednak, że tylko część hoteli prowincjonalnych poddana była zabiegom desinsekcyjnym. Często jeszcze wpływają skargi do władz od gości hotelowych, w których zaznaczają, że pomimo uiszczenia zapłaty za nocleg nie są w stanie spać w odnalezionym pokoju, a to wobec natrętnego robactwa; głównie pcheł i pluskiew i to zwłaszcza w hotelach żydowskich! Akcja desinsekcji hoteli będzie w styczniu powtórzona. Wszyscy właściciele hoteli mają obowiązek sami dokonać desinsekcji za pomocą wszelkich wypróbowanych środków, lamp, świeczek, czy też płynów. O ile następnie lustracja stwierdzi, że hotel jest w dalszym ciągu zapluskwiony, nazwisko właściciela i nazwa hotelu podane będą do wiadomości publicznej, pozatem nazwa hotelu skreślona będzie ze wszystkich turystycznych drogowiskazów.

ZNIEWAŻENIE KAPŁANA KATOLICKIEGO W GRODNIU. Ławnik tamtejszego magistratu Leon Mazurkiewicz członek lewicy PPS. w Grodnie wykonując czynności nadzoru przy pewnej budowie kościoła najpierw słownie, a następnie czynnie przy świadkach znieważał miejscowego proboszcza i dziekana ks. kanonika Sperskiego. Ks. Sperski należy do najzasłuższych kapłanów naszych, w swoim czasie był więziony i wraz z biskupem wileńskim ks. Hry niewieckim wywieziony Rosji. W czasie wojny światowej pospieszył do szeregów polskiej armii ochotniczej gen. Hallera i uzyskał wysokie odznaczenie wojenne.

MIMO AGITACJI ANTYRELIGIJNEJ TŁUMY ZAPEŁNIAŁY CERKWIE ROSJI. Pomimo zakrojonej na wielką skalę agitacji antyreligijnej w Moskwie dni 25 i 26 grudnia upłynęły pod znakiem wielkiego podniecenia religijnego. Cerkwie były przepełnione tłumami modlących się. Robotnicy prawie wszystkich fabryk porzucili pracę i zaczęli ze swoimi jacejkami komunistycznymi. Wiece i demonstracje antyreligijne nie miały powodzenia, a w dzielnicach, gdzie odbywały się zebrania bezbożników bez osłony policji, ci ostatni byli rozpędzani przez ludność.

ŻYDÓWKA MINISTREM FINANSÓW SOWIECKICH. Władze sowieckie „Cik”, mianowały komisarzem ludowym finansów Związku Sowieków Wierę Jakowlewę — żydówkę. Budżet sowietów, którym ta żydówka gospodarzyć będzie, wynosi 11 miliardów 390 milionów rubli. W r. 1917 Jakowlewa należała do tej piątki, która kierowała powstaniem bolszewickim w Moskwie. Od owego czasu Jakowlewa piastowała szereg urzędów i była również następczynią komisarza ludowego oświaty.

NOWE ROZRUCHY W PALESTYNIE. W północnej części Palestyny zauważono niepokoja ruchliwość szczepów arabskich. Dwie kompanie angielskich wojsk kolonialnych odeszły na wzmocnienie północnych garnizonów. Wysłano samoloty celem obserwacji.

—oo—
???

(Proszę maluczy...)

Dość zamętu i rosterki
— i wzajemnej poniewiekil...
Dość trucizny w polskiej duszy...

— Dosyć waśni!...
Niech się pycha jednych skruszy
— drugich czoło się rozjaśni!...
— Dosyć waśni!...

Młoda Polska — idą Młodzi
— falą silną, jak w powodzi!...
Wiedza, wiara i dusz cnota
— Niech zło zmiotą!...
Precz czcze słowa z pychą — buta!...
Bieć się... ale w piersi... jako grzeszni!...
Czyścić duszę jadem strutą...
Ludzie pyszni — grzeszni — śmieszni!...
i z przyszłości wieków dali
— bardzo mali!...
„Wielkość” wasza nam przesłania
— Dzień Polskiego Zmartwychwstania.
— Ciepło słońca!... Ma—ski.

—oo—

TEATR REWJI „PANTERA”.

MIŁOŚĆ W PŁOMIENIACH

i SZALONA NOC SYLWESTROWA.

O programach obecnego teatryku rewjowego „Pantera” przy ul. Rajskiej można powiedzieć śmiało, że są lepsze od programów „Gongu” zwłaszcza tegorocznych.

Na powodzenie „Pantery” składają się przede wszystkim występy takich dwu artystek pierwszorzędną klasy jakimi bezsprzecznie jest p. Halina Rapacka i p. Czesława Celińska oraz pierwszorzędną parą baletową p. Popielawska i Fabian. Pomyślna reżyserja dyrektora p. Wołowskiego umiejętnie zestawia programy „Pantery” dając w nich całkiem trafnie pierwsze miejsce solowym występom czołowych artystek i artystów „Pantery” przy uzupełnieniu programu najwyższej jednym lub dwoma skeczami i to pierwszorzędnymi, nie nudnymi i nierozwlekłymi!

Ostatni program był znów triumfem p. Haliny Rapackiej występującej już to w roli młodszej „gwiazdy” z Łucka, już to jako „dziewczynka z katarynki”. Cały zaś numer „Podwórka” był istotnie kapitalnym przebojem ostatniego programu w wykonaniu p. H. Rapackiej, niezrównanego w swej masce smutniaka p. Tad. Pilarskiego (jun.) i B. Rostana. P. Czesława Celińska uraczyła publiczność świetnymi parodjami śpiewackimi, nie dziwnego więc, że oklaskom i bisom nie było końca.

Cały wogóle zespół z małym wyjątkiem jednej, jedynej Z. Koralówny — wywiązał się doskonale. A więc: i p. Lidja Kownacka, bardzo dobra we „Faunie” i „Pantera-jazzie” zastępująca tym razem p. Popie-

„Mendel Pokutnik”!

WARSZAWA ZBIOROWISKIEM NAJCIEMNIEJSZYCH I NAJBARDZIEJ ZABOBONNYCH WYZNAWCÓW TALMUDU. — „MENDEL POKUTNIK” I JEGO RUDA KROWA. — JAK TALMUDYŚCI WALCZĄ Z KULTURĄ!

Do czego doprowadzić może kult talmudu i jego „wniosłych” nauk do wodzi najlepiej fakt jaki miał miejsce niedawno w Warszawie, a który obiegł całą prasę codzienną.

Oto niejaki Mendel Straport, żyd zamieszkały na Nalewkach, do tego stopnia „wczuwał się” i studiował „małde” przepisy talmudu, iż przyszedł do przekonania, że religja u żydów coraz bardziej upada i że on, Mendel Straport we własnej osobie, powołany jest do obrony religji żydowskiej przed bezbożnikami-żydami. W tym celu przybrał sobie ów talmudysta nazwę „Mendel Bał-tszuwa” tj. „Mendel Pokutnik” i wraz z gromadą podobnych do siebie wyznawców talmudu zaczął głosić, iż do podniesienia poziomu moralnego wśród żydów należy — spalić na stosie... rudą krowę!

Ponieważ w Warszawie nie mógł jednak znaleźć rudej krowy, przeniósł się ze swoimi zwolennikami do Kutna, skąd powrócił jednak do stolicy i rozpoczął „działać” na Pradze.

Jednym z pierwszych czynów „Mendla Pokutnika” było wtargnięcie jego z gromadą swych zwolenników do lokalu żydowskiego Towarzystwa Sportowego. Bar-Kochba przy ul. Szerokiej. Gromada talmudystów wpadła do biblioteki i poczęła poprostu szaleć. Z iscie żydowskim temperamentem i fanatyzmem

zdemolowali doszczętnie bibliotekę, porabiali drabinki sportowe, korty, przyrządy gimnastyczne, rękawice do szermierki, kostjmy sportowe, wogóle całe urządzenie towarzystwa, wyrządzając szkody na przeszło 20 tysięcy złotych.

Mordchaj Mendel Bał Tszuwa został aresztowany, chwilowo jednak wypuszczony na wolność, został na drugi dzień ponownie aresztowany. Przez cały czas jego pobytu na policji, zwolennicy jego pamiętali o nim i posyłali mu najwyszukiwsze potrawy, a gdy w czasie chwiliwego wypuszczenia znalazł się w bóżnicy, urządzili mu burzliwą owację.

Charakterystyczne, iż pisma sjonistyczne potępiając fakt zniszczenia biblioteki i zdemolowania urządzeń sportowych, nazywają sprawców tego faktu skromnym mianem „wsteczników”, kryjąc właściwe podłoże wystąpienia „Mendla Pokutnika”, a mianowicie, jego powoływanie się na odnośny ustęp talmudu itd., a o kulcie rudej krowy wogóle nie wspominają.

Oto łaskawy przykład degeneracji talmudystów, czerpiących natchnienie do swych czynów z księgi mądrości przesławnych rabinów!

Ale jak długo my, Polacy, mamy znosić u siebie podobne przykłady ciemnoty, zacofaństwa i zabobonu i to mające miejsce w naszej stolicy?!

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

WP. Wierzbickiemu z Hołubli. Prosimy o napisanie o stosunkach w okolicy Przemysła — jak również dziękujemy za życzenia.

WP. Mrowiec. Serdecznie dziękujemy „Bóg zapłać” za adresy i prosimy o przesłanie nam adresów kupców z okolicy.

WP. Janowi Adamczykowi, Maków. Serdecznie dziękujemy za życzenia.

WP. Prof. z Białej, za zjednywanie Pre-numeratorów serdecznie dziękujemy.

WP. Czytelnikowi z Przyszowej k. Li-manowej, składamy serdeczne „Bóg zapłać” za nadesłane adresy.

WPani F. z Kalwarji Zebrzydowskiej. Nie mając słów podziękowań za trudy i życzenia WPani składamy tą drogą serdeczne „Bóg zapłać”.

WP. Gałanowi serdeczne „Bóg zapłać” za życzenia i pamięć.

WESOŁY KĄCIK.

Na cmentarzu.

Nad grobem jakiegoś mężczyzny stoi drugi i ryczy żałośnie:

— O dlaczegożeś ty umarł?
Przechodzeń, wzruszony tym okrutnym żalem, zapytuje:

— Czy to pański ojciec?
— Nie — mówi tamten.
— To brat?
— Też nie.
— Przyjaciół?
— Nie...
— Więc któż taki? — woła przechodzeń zdziwiony.

— Pierwszy mąż mojej żony, z którą się po jego śmierci ożeniłem.

Na Nalewkach.

— Ojoj, Bernard, co ja przeczytałem!! U ciebie się paliło.

— No tak, paliło się.
— A czyś ty aby był asekurowany?
— A czyby inaczej się paliło?

—oo—

KTO KOCHA OJCZYZNĘ I PRAGNIE JEJ DOBRA — ROZPOWSZECHNIA „HASŁO PODWAWEŁSKIE”!

Świat za lat 50!

ŚLYNNY PISARZ BERNARD SHAW O PRZYSZŁOŚCI EUROPY. — ANGLJA BEZ PARLAMENTU. — ROLA KOBIET W ŻYCIU KULTURALNEM. — DOME ZE SZKŁA. UNIWERSYTET W OXFORD SIEDLISKIEM NIEUCTWA.

Znany pisarz angielski Bernard Shaw wygłosił onegdaj w Kingway Hall w Londynie oryginalny odczyt.

Zaproszenia, wysłane do kilkuset wybranych zawierały uwagę, że Shaw sam jeszcze nie wie, o czym będzie mówił i dlatego wybrał dla swego odczytu tytuł: „Co mi przyjdzie do głowy”. Prorocy, którzy przy widywali, że prelegentowi przyjdą do głowy ciekawe rzeczy, mieli rację.

Wywody Bernarda Shawa stanowiły miejscami zabawne potpourri o wszystkim i wszystkich.

Pisarz zaczął od wiadomości, że wielki dziennik londyński „Daily News”, rozesłał do szeregu wybitnych osobistości ankietę z pytaniem: „Jak wyobraża pan sobie świat za lat pięćdziesiąt?” Do niego, to jest do Bernarda Shawa, pismo nie przysłało ankiety. Pomimo to czyta Shaw

z wielkiem zaciekawieniem nadsyłane odpowiedzi i zmuszony jest skonstatować, że bardzo mało osób trafiło w sedno rzeczy. Szczególniej politycy, którzy brali udział w ankiecie są w błędzie. Wszyscy są zdania, że parlament angielski jest rzeczą, która nie ulega przemianie i zostanie na wieki wieków. A jednak był czas, kiedy nie było parlamentu angielskiego i nadejdzie czas, kiedy PARLAMENT ANGIELSKI PRZESTANIE ISTNIEĆ.

— „Jestem najmocniej przekonany — mówił Bernard Shaw — że któregoś dnia parlament w swej dzisiejszej postaci zniknie, a miejsce jego zajmie rada skonfederowanych narodów Anglii, Szkocji i Irlandji i że na stąpi to może w czasie bliższym jeszcze, niż za 50 lat. Lecz nadejdzie czas, kiedy parlament angielski będzie znany tylko z historii: czas, kiedy wogóle nie będzie już parlamentów, bo nie będą potrzebne”.

Po tym wstępie politycznym Shaw zaczął mówić o kobietach i wyraził mniemanie, że w najbliższej przyszłości będą wywierały o wiele większy wpływ

NA ŻYCIE DUCHOWE I KULTURĘ

aniżeli to ma miejsce dotychczas. Go spodarstwo domowe o wiele mniej czasu zajmie kobietom i o wiele mniej trosk będzie im sprawiało, aniżeli w czasie obecnym. Kuchnia będzie wszędzie prowadzona przy pomocy aparatów elektrycznych i automatów. Nie jest też wykluczone, że będą stosowane tak wyśmiewane dotychczas pigułki odżywcze, zawierające w czystej i odpowiedniej formie materje odżywcze, potrzebne dla organizmu człowieka i że można będzie zabrać ze sobą

OBIAD LUB KOLACJĘ W MAŁYM PUDEŁKU,

w kieszonce od kamizelki. W owych oddalonych czasach będą istniały osobne pigułki dla jedzących mięso i osobne dla jaroszków.

Następnie rzucił Shaw parę zdań o sztuce budowania i wyraził mniemanie, że materiałem budowlanym przyszłości będzie szkło i że

DOMY ZE SZKŁA,

których ściany będą przepuszczają słońce i światło, będą jeszcze za 50 lat zbytkiem, lecz za 100 lat należeć będą do rzeczy powszednich.

Potem Shaw zaczął znów bezpośrednio mówić o polityce. Snowden, angielski minister skarbu — mówił — ma wielką wadę.

NIE MYŚLI WŁASNĄ GŁOWĄ,

lecz trzema innemi głowami, które nie do niego należą. Jedną głowę należy do mistera Thomasa, drugą do mistera Lloyd George’a, trzecią do mistera Baldwina. Wszystkie jego czyny są tego rodzaju, jakby poprzednio dokładnie rozważył, co by też ci trzej razem myśleli i uczynili, będąc na jego miejscu.

W końcu wydał Shaw druzgoczący sąd o wyższych uczelniach Anglii szczególnie o uniwersytecie w Oxfordzie, który określił jako

CENTRALNE MIEJSCE DLA ROZPOWSZECHNIANIA NIEUCTWA.

Uczelnia ta dlatego ma tytuł słuchaczy, gdyż daje im możliwość uzyskania stopni naukowych przy minimalnej nauce.

— „Gdybym — kończył Shaw — był dyktatorem, burza przeszłaby nad Anglią. Przedewszystkiem wydałbym rozporządzenie, by żaden człowiek, który studiował na uniwersytecie angielskim, nie mógł piastować urzędu państwowego.

KONCESJONOWANY ZAKŁAD DLA BUDOWY WODOCIĄGÓW, GAZU OGRZEWAŃ CENTRALNYCH, POMP I KANALIZACJI ZAKŁAD BLACHARSKI I BUDOWLANO-GALANTERYJNY

Wł. Müller

2 A. Jędrzejewski

W KRAKOWIE ul. DŁUGA L. 38

Tel. 2726 Tel. 2726

KATOLICKIE FIRMY GODNE POLECENIA:

Armatołowicz Bolesław, Jubiler i zegarmistrz
magazyn wyrobów złotych i srebrnych,
Kraków, Rynek Główny 17.
Aksman Ludwik, skład maszyn biurowych
i wszelkich przyborów do tychże, Kra-
ków, ul. Szewska 22.
„Autoelektrotechnika”, Specjalność Akumu-
latory samochodowe, Kraków, ul. Wy-
goda 9. (boczna Retoryga). Tel. 598.
Bartoszewski Kazimierz, Kraków, Florjań-
ska 49, handel towarów korzennych.
Bartosiewicz Ludwik, Restauracja „Pod Ra-
tuszem”, Kraków, Rynek gł. 30.
Bębenek Franciszek, pralnia chemiczna, —
Kraków, Grzegorzewska.
Bielecki Stanisław, skład futer i pracownia
kuśnierska, Kraków, ul. Poselska 15.
Bilewscy Bracia, Magazyn galanterijny, —
Kraków, Rynek gł. 2.
Bobrowski Julian, handel kolonialny i deli-
katesów. — Wina, Wódki i Konjaki. —
Kraków, Łobzowska 6. Tel. 2438.
Budkiewicz Jan, handel papierniczo-galan-
terijny, przybory szkolne i biurowe.
Kraków, ul. Krupnicza 12.
Bracia Albertyni, Kraków, ul. Krakowska.
Fabryka mebli giętych i wypłatanie
krzesel.
Cyankiewicz Józef, Najtańszy sklep zegar-
mistrzowski-jubilerski, Kraków, ulica
Sławkowska 1.
Cygielski Czesław, Pracownia Stempli i Pie-
częci, Kraków, ul. Florjańska 1. 49.
Drogueria J. Wilkosz, Karmelicka 14, po-
leca perfumy, kosmetyki, wszelkie zio-
ła lecznicze, opatrunki i artykuły gos-
podarcze.
Drogueria spadk. Mra St. Milerowicza i Ska
dawniej Mr. Fr. Zopoth i Ska Kraków,
ul. Sienna 12. Perfumy, kosmetyki, przy-
bory fotograficzne, art. gospodarcze
oraz wszelkie zioła lecznicze.
Drogueria im. św. Teresy od Dz. J., Kra-
ków, ul. Wiślna 6. Stefan Hyła, poleca:
perfumy, kosmetyki, wody kolońskie,
artykuły gospodarcze. — Posiada sta-
le na składzie 465 gatunków ziół lecz-
niczych. Lekarstwa i specyfiki. Mydła
w wielkim wyborze.

Dzidek J. Skład towarów kolonialnych oraz
ryby, Kraków, ul. Długa 27.
Elektro-techniczne Zakłady Przemysłowe
L. Bolesław Jaworowski, Kraków, ul.
Tomasza 32. Tel. 4073. Budowa silni-
ków elektrycznych wszelkich napięć.
Francz, najlepsza domieszka do kawy.
Gliniecki R. i Ska, Magazyn i pracownia
broni, Kraków, Szewska 2. Tel. 3080.
Grabowski Aleksander, Fabryka wędlin,
Kraków, ul. Szewska 16, Filje ul. Mo-
stowa 1. i ul. Lwowska 1. 9. Tel. 439.
Gibek Szymon, Kraków, ul. św. Krzyża 7.
Handel skór, przyborów szewskich, pra-
widółka, sznurówki, gumy do obcasów.
Hurtownia Soli Braci Albertynów, Kraków-
Podgórze, Zabłocie.
W. Janeczek, Kraków, Rynek 20 róg Bra-
ckiej. Skład papieru, przyborów piś-
miennych, biurowych, szkolnych, oraz
galanterji i ceramiki artystycznej.
Jahra M. Skład artykułów kościelnych,
Kraków, Sukiennice 1.
Jarosz K. i Ska, właśc. Jan Hanusz i Karol
Jarosz, Kraków, Florjańska 35, róg św.
Marka, Tel. 2329, poleca Płaszcze dam-
skie, Ubrania męskie, Palta, Raglany,
Smokingi, Bielizna, Obuwie męskie i
damskie, Mundurki studenckie.
Juljan Cyankiewicz, Kraków, ul. Sławkow-
ska 24 handel kolonialny poleca: kawy,
herbaty, czekolady, cukierki, wina. Co-
dziennie świeże masło deserowe.
Jaworski Albin, Handel naczyń kuchennych,
Kraków, Rynek Gł. 24. Tel. 0022.
Jórasz Józef, Korczyna, powiat Krosno, —
Przemysł tkacki. — Znakomite płótna.
Kopera Wojciech, Skład obuwia i śniegow-
ców, Kraków, Sławkowska 11 i 24.
Filja: św. Tomasza 29.
Kasztelnicz Stanisław, Salon fryzjerski
męski i damski, Kraków, Rynek gł. 9.
Pasaż Bielaka).
Kluska Eugeniusz, Kraków, Grodzka 63. Po-
leca najlepsze brzytwy i nożyczki, rów-
nież specjalne ostrzenie tychże.
Kopaczynski Franciszek, Sklep bronzowni-
czy i pracownia dla sztuki kościelnej,
Kraków, ul. Bracka 2.

Kowalski R. Płótna żyrardowskie, bielizna,
kołdry i t. d., Kraków, ul. Wiślna 8.
Kusiak Jan, Zakład witraży, Kraków, św.
Jana 30 i Plac Jabłonowski 5.
Kuczmierz Józef, Skład win, wódek, li-
kierów, Kraków, św. Anny 2.
Lazar Ludwik, Piwo bielskie, Kraków, ul.
Gnieźnieńska 1.
Lubieńska M. Księgarnia Katolicka, Kra-
ków, Florjańska 1.
Maruńczak Michał, Skład materiałów chi-
rurgicznych i sanitarnych, Kraków, ul.
Sławkowska 10.
Matusiewicz M. Chrześcijańska wytwórnia
kołder i materacy, Kraków, ul. Posel-
ska 20.
Magiera Fr. Piekarnia i lukiernia, Kraków,
Zwierzyniecka 10.
Markowski G. Wytwórnia luster i szlifier-
nia szkła, Kraków, ul. Batorego 20.
Mirkiewicz A. M. Specjalny bandażysta,
Kraków, Mostowa 4.
Michniak. Owocarnia, Kraków, ul. Mikołaj-
ska 2.
Müller i Jędrzejowski A. Zakład instalacyj-
no-wodociągowy, Kraków, Długa 38.
Nawrocki R. „Bar pod Sztuką”, restauracja,
Kraków, św. Jana 1.
Niepokój Stanisław, plac Słowiański, han-
del towarów kolonialnych.
Nikiel J. A. Skład instrumentów muzycz-
nych, Kraków, Szewska 2.
Ogorzały K. Handel kolonialny i ryb, Kra-
ków, Plac Szczepański 1.
OO. Józefici. Kwiaciarnia, Kraków, Kar-
melicka 70.
Porębski Stefan, Kraków, Rynek 32 poleca
wszelkie gry towarzyskie.
Piwo okocimskie barona J. Götza w Oko-
cimie.
Piwo żywieckie, browar Arcyksiążęcy w
Żywcu.
„Polcherba”. Laboratorium chemiczne, zio-
ła Dra Breyera, Kraków-Podgórze.
Rąb Stanisław, Wyroby skórkowe, lustra,
karty do gry, Kraków, Sławkowska 4.
Reim, Tow. handl. Skład przyborów spor-
towych, farb, artykułów kosmetycz-
nych, Kraków, Rynek gł., Tel. 0020.

Rudnicki J. Bielizna, galanterja, Kraków,
Linja A-B.
Szajdakowski Wiesław. Przybory do szycia,
pończochy, rękawiczki, Kraków, Szczepa-
ńska 11.
L. Siewierski. Cukiernia Ziemiańska, Kra-
ków, Karmelicka 46.
Skórczewski A. i Polakiewicz, Kraków, ul.
Florjańska 13. Bielizna i kapelusze.
Śmiechowski C. fabryka mydła, Podgórze-
Zabłocie.
Sokół Andrzej, Zakład wyrobów nożowni-
czych oraz specjalne ostrzenie brzytw
w Krakowie, ul. Grodzka 1. 60.
Szczerba Roman, Kraków, ul. Florjańska 40
poleca kapelusze, bieliznę trykotową,
rękawiczki, skarpetki zimowe. Pektora-
li-Koloradki gumowe dla PT. Księży.
„Teoptyka” M. Wojnar, Zakopane Krupów-
ki 55, Optyk-Mechanik oraz skład Pa-
miątek Zakopiańskich.
Tomaszewski Władysław, Skład szkła, por-
celany, lamp naftowych i świeczników
elektrycznych, Kraków, Rynek gł. 16.
Tomaszkiewicz Teodor, optyk, Kraków, ul.
Florjańska 30. Tel. 18-35. poleca okula-
ry, binokle i t. p.
Wałkowiński J. Fabryka lin, sznurów, Kra-
ków-Dębni, Sklep Plac Marjański 7.
Wawrzecki Stanisław Ska z ogr. odp., Skła-
dy węgla, drzewa i artykułów budowlan-
nych, Kraków, ul. Zabłocie 4. telefon
32—08.
Węgrzyn Karol. Zakład malarsko-pokostni-
czy, Kraków, Dębni, Polna 11.
Wolny Jan. Zakład pogrzebowy, Kraków,
Plac Szczepański 2.
Zakład Dentystyczny, Strzelbicki Stanisław
Kraków, ul. Florjańska 15.
Zakład krawiecki Jana Sajaka, Kraków, ul.
Karmelicka 39.
Zakład szalarni Stanisława Dudzika, Kra-
ków, Florjańska 38, poleca szkło okienne
ornamentowe, lustra toaletowe i tp, jako-
też wykonuje wszelkie roboty szklarskie
Zembrzycki Adam, Magazyn przyborów
szkolnych i kancelaryjnych, Kraków, ul.
Florjańska 9.

NA 1500-LETNI JUBILEUSZ (W ROKU 1930)

ŚW. AUGUSTYNA WIELKIEGO OJCA I DOKTORA KOŚCIOŁA POLECAMY NASTĘPUJĄCE DZIEŁA KS. DR. JANA CZUJA

PROFESORA UNIwersYTETU LUBELSKIEGO.

Kościół a państwo u św. Augustyna	2— zł.
Zywot św. Augustyna	6-50 „
Wyznania św. Augustyna	16— „
Żydz u św. Augustyna	2— „
Herarchja kościelna u św. Augustyna	4— „

Zamawiać można w Księgarni Krakowskiej, Kraków, św. Krzyża 11,
oraz w Redakcji „Ludu Katolickiego”, Kraków, Karmelicka 29.

W druku: Św. Augustyn. — Wydanie jubileuszowe dla młodzieży.

BACZNOŚĆ POLKI I POLACY!

ZNAKOMITE PŁÓTNA

na wszelkie bielizny, także stołowe i pościelowe, białe i ko-
lorowe; również chusteczki, ręczniki, ścierki, — silne całgi,
materje, kamgarn i t. p. wyroby tkackie poleca

JÓZEF JÓRASZ PRZEMYSŁ TKACKI KORCZYNA, POWIAT KROSNO

Z okazji 25-lecia istnienia Firmy, przeznaczono Nagrody w Rabacie
i tkaninach do wylosowania, wartości od 5 proc. do 100 i wyższe dla
zamawiających towary powyższej Firmy. — Każdy, co drugi, wylo-
suje i otrzyma w dodatku zaraz! — Darmo przesyła druki. — Próbk
zaś, po nadesłaniu 1 lub 2 Zł. znaczek. poczt. w liście.

FORTEPIANY PIANINA FISHARMONJE

HELENA SMOLARSKA
KRAKÓW SZEWSKA 9.

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD P. GRZEBOWY

„CONCORDJA” JANA WOLNEGO

PL. SZCZEPAŃSKI 2. — TEL. 321.

urządza pogrzeby od najskromniejszych do naj-
szlachetniejszych, przeprowadza ekshumacje i prze-
wozy zwłok do wszystkich kraj.
Mniej zasobnym daleko idące ustępstwa.

LUDWIK LAZAR

POLECA

BIELSKIE PIWO MARCOWE I PORTER

(Zamówienia skutecznie również i na prowincję.)

KRAKÓW-ŁOBZÓW — TELEFON 3040.

W. KAPERA

POLECA

OBUWIE I ŚNIEGOWCE

KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 11 i 24,
FILJA: ŚW. TOMASZA 29.

Makę luksusową, mak, rodzynki
migdały, orzechy w łupkach i o-
bierane, daktyle, figi, miód praś-
ny i t. d. — oraz wódki, rumy,
likieri, rosolisy, koniaki krajowe
i zagraniczne, — wina francuskie,
węgierskie, włoskie, austriackie
i krajowe

Poleca po przystępnych cenach

KAZIMIERZ BARTOSZEWSKI

Kraków ul. Florjańska 49

Kupujcie tylko u Chrześcijan!

DO WINDOMOWYCH

polecam

drożdże winne „DROWIN”

szlachetnych odmian

(Tokaj, Burgund, Malaga itp.)

Podręcznik z przepisami do win

ze wszystkich jagód i owoców: 70 groszy

M. PRADEL

KRAKÓW, ŚW. TOMASZA 22.

Krótki opis i cennik wysyłam gratis

„POPEŁ”

MECHANICZNA FABRYKA
LIN TRANSMISYJNYCH, BUDOWLA-
NYCH GURTÓW I SZPACATU

JÓZEF WAŁKOWIŃSKI i Syn

Fabryka Kraków-Dębni Tel. 3005

ALFRED MACHNICKI

Hurtowny skład ar-
tykułów religijnych.

w Krakowie Mikołajska 5.

INSTRUMENTA MUZYCZNE

dęte i smyczkowe oraz eż-
ści zapałowe do tch. Słone
instrumenta napra-
wia, zastraja kupuje lub
wymienia na nowe

J. A. NIKIEL

Kraków, Szewska 2

Wszelkie porady przy
zakładaniu i komple-
towaniu zespołów or-
kiestralnych, udziela
b. zpt. n. c.

MARCIN JARRA

KRAKÓW Sukiennice 1.

Wszelkie artykuły kościelne z brązu,
srebra artystycznie wykonane. Zasta-
wy stołowe. Reperacje, złocenia i sreb-
rzenie wykonuje po najniższych cenach.